

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

FORUM ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤ΄

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

4 Μαρτίου 2016

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΜΕΡΟΣ Α: ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΜΠΟΔΙΩΝ

A1) Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

A2) Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα

A3) Πολιτική Ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς

A4) Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

α) Φορολογική δικαιοσύνη (Υπουργείο Οικονομικών)

β) Ποιοτική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης (Υπουργείο Δικαιοσύνης)

γ) Πτώχευση (2^η ευκαιρία) – υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

δ) Ενίσχυση της επιχειρηματικής εξωστρέφειας

ε) Καλή νομοθέτηση και ρυθμιστική διοίκηση

στ) Ευθύνη διοικούντων νομικά πρόσωπα και μετόχων

A5) Θέματα αρμοδιότητας άλλων επιτροπών του Φόρουμ

ΜΕΡΟΣ Β: ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

B.1) Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

B.2) Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα

B.3) Πολιτική ποιότητας / εποπτεία της αγοράς

B.4) Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

α) Φορολογική δικαιοσύνη (Υπουργείο Οικονομικών)

β) Ποιοτική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης (Υπουργείο Δικαιοσύνης)

γ) Πτώχευση (2^η ευκαιρία) – υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

δ) Ενίσχυση της επιχειρηματικής εξωστρέφειας

ε) Καλή νομοθέτηση και ρυθμιστική διοίκηση

στ) Ευθύνη διοικούντων νομικά πρόσωπα και μετόχων

A5) Θέματα αρμοδιότητας άλλων επιτροπών του Φόρουμ

Συνοπτικός πίνακας καταγραφής προτάσεων της Ομάδας ΣΤ «Επιχειρηματικό Περιβάλλον»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: Χωροταξικό – Επιχειρηματικά Πάρκα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: Πολιτική ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την υπ'αρ.: 12011/39/02.02.2016 Απόφαση της Υφυπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, κας Θεοδώρας Τζάκρη αρμόδιας για θέματα Βιομηχανίας, συστάθηκε το «Συντονιστικό Συμβούλιο Βιομηχανικής και Επιχειρηματικής Πολιτικής με την επωνυμία - Φόρουμ Βιομηχανίας», το οποίο λειτουργεί υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας.

Το «Φόρουμ Βιομηχανίας» αποτελεί το κύριο συντονιστικό όργανο για τα θέματα βιομηχανικής και επιχειρηματικής πολιτικής και έχει αποκλειστικά γνωμοδοτικό και συμβουλευτικό χαρακτήρα. Λειτουργεί ως βασικό υποστηρικτικό εργαλείο για την επεξεργασία, τη διαμόρφωση και την υποβολή προτάσεων και θέσεων προς την Πολιτεία, με στόχο την άμεση ανάκαμψη και ανάπτυξη της μεταποιητικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας στη χώρα. Το «Φόρουμ Βιομηχανίας» επεξεργάζεται και εισηγείται μέτρα, δράσεις και ενέργειες για την εφαρμογή των κατάλληλων πολιτικών και στρατηγικών επιλογών της διοίκησης στην αναπτυξιακή πορεία της εθνικής οικονομίας.

Σκοπός του «Φόρουμ Βιομηχανίας» είναι ο συντονισμός των οικονομικών, κοινωνικών και παραγωγικών εταίρων της χώρας που αναπτύσσουν και υλοποιούν δράσεις οι οποίες στοχεύουν στην επανάκαμψη της παραγωγικής βάσης της βιομηχανίας και της μεταποιητικής επιχείρησης. Στο πλαίσιο αυτό επεξεργάζεται και προτείνει πολιτικές για τη βελτίωση των δομών παραγωγής και παραγωγικότητας, για τον εξορθολογισμό των δημόσιων δαπανών στα έργα αναπτυξιακού χαρακτήρα, για την εφαρμογή σύγχρονων πρακτικών και μεθόδων στην επιχειρηματικότητα, την καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα, τη συνεργατικότητα και την εξωστρέφεια των επιχειρήσεων.

Το «Φόρουμ Βιομηχανίας» συντονίζεται και λειτουργεί υπό την επιμέλεια της εννεαμελούς «Συντονιστικής Επιτροπής», υπό τον Γενικό Γραμματέα Βιομηχανίας και την οργανωτική υποστήριξη 4μελούς ομάδας που αποτελείται από εκπρόσωπο-συντονιστή του Γενικού Γραμματέα Βιομηχανίας και τρία (3) στελέχη των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας.

Η Επιτροπή υποστηρίζεται από έξη (6) Τομεακές Ομάδες Εργασίας, προκειμένου να διαμορφώσει και να συμβάλλει μέσω των εισηγήσεών τους, στην εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου προγραμματικών άμεσων και μεσοπρόθεσμων προτάσεων για τον αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας στον τομέα της μεταποίησης και των συναφών προς αυτή υπηρεσιών. Αντικείμενο των Ομάδων Εργασίας είναι :

- ΟΜΑΔΑ Α : Δυναμικοί Κλάδοι της βιομηχανίας
- ΟΜΑΔΑ Β : Βιομηχανία και Καινοτομία
- ΟΜΑΔΑ Γ : Στήριξη Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων
- ΟΜΑΔΑ Δ : Εξοικονόμηση Ενέργειας
- ΟΜΑΔΑ Ε : Χρηματοδοτικά Εργαλεία,
- ΟΜΑΔΑ ΣΤ : Επιχειρηματικό Περιβάλλον

Η Ομάδα Εργασίας ΣΤ «Επιχειρηματικό Περιβάλλον», σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση σύστασης, ασχολήθηκε ειδικότερα, εκ των στοιχείων του γενικού (εξωτερικού) επιχειρηματικού περιβάλλοντος, με την καταγραφή προβλημάτων – εμποδίων και την επεξεργασία προτάσεων για την άρση διοικητικών εμποδίων, για τη βελτίωση της διαδικασίας αδειοδότησης επιχειρήσεων, για την επίλυση θεμάτων που αφορούν τα Επιχειρηματικά Πάρκα και Πάρκα Εφοδιαστικής Αλυσίδας, για τα θέματα εποπτείας της αγοράς και για τα θέματα βιομηχανικής χωροταξίας. Προς το σκοπό αυτό, η Ομάδα εργάστηκε για τον εντοπισμό και την καταγραφή των γραφειοκρατικών και διοικητικών εμποδίων που δυσχεραίνουν την επιχειρηματική δραστηριότητα, τόσο στη φάση εγκατάστασης και λειτουργίας όσο και κατά την προώθηση και διάθεση των τελικών προϊόντων στην εγχώρια και διεθνή αγορά.

Η Ομάδα Εργασίας αποτελείται από τους εξής:

(α) Τον κ. Α.Μουρτσιάδη, Γενικό Διευθυντή Εφαρμογής Κανονισμών, Υποδομών και Ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας

(β) Την κα Χ.Πιπεροπούλου, Διευθύντρια Αδειοδότησης Επιχειρήσεων και Επιχειρηματικών Πάρκων

(γ) Τον κ. Α.Λουκάτο, εκπρόσωπο της ΕΤΒΑ ΒΙΠΕ Α.Ε.

(δ) Τον κ. Φ.Δεληγιάνη, εκπρόσωπο του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ)

(ε) Τους κκ. Αθ.Σαββάκη και Ι.Σταύρου, εκπροσώπους του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδας (ΣΒΒΕ)

(στ) Τον κ. Κ.Μπάρλο, με αναπληρωτή τον κ. Ν.Κοτσώνη, εκπροσώπους του Συνδέσμου Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας (ΣΕΒΠΔΕ)

(ζ) Τον κ. Ο.Παπαδόπουλο, εκπρόσωπο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Αττικής Πειραιώς (ΣΒΑΠ)

(η) Την κα. Β.Μαστροκώστα, με αναπληρωτή τον κ. Δ.Κολαΐτη, εκπροσώπους του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδας (ΣΒΘΚΕ)

(θ) τους κκ. Γ.Θανόπουλο και Γ.Μαραγκό, εκπροσώπους της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών Ελλάδας (ΓΣΕΒΕΕ)

(ι) Τους κκ. Δ.Βουρδανό και Π.Μαντά, εκπροσώπους της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝΠΕ)

(ια) Τον κ. Αλ.Οικονομίδα, ως εμπειρογνώμονα

(ιβ) Την κα. Αικ.Τσούμα, εκπρόσωπο του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ)

(ιγ) Τον κ. Μ.Ξυδά, εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομικών

(ιδ) Τον κ. Αγ.Σταυρόπουλο, εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συνδέσμων Νέων Επιχειρηματιών (ΟΕΣΥΝΕ)

(ιε) Τον κ. Ξ.Σπηλιώτη, εκπρόσωπο του Κέντρου Τεχνολογικής Έρευνας (ΚΤΕ) Θεσσαλίας

(ιστ) Τον κ. Ν.Κουδούνη, Πρόεδρο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Στερεάς Ελλάδας (ΣΒΣΕ)

(ιζ) Τον κ. Μ.Μπαλτά, εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδας (ΚΕΕΕ)

Τις εργασίες της Ομάδας συντόνιζε ο εκπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα Βιομηχανίας κ. Π.Πέτρου και τη γραμματειακή υποστήριξη παρείχε η κα. Α.Γραμματικού, υπάλληλος της Διεύθυνσης Επιχειρηματικής Καινοτομίας και Νέων Τεχνολογιών.

Κατά τη συζήτηση εξειδικευμένων θεμάτων προσκλήθηκαν και συμμετείχαν οι κκ Β.Μανασής (Διευθυντής Πολιτικής Ποιότητας της ΓΓΒ του ΥΠΟΙΑΤ), Α.Μητσιακούδης (Διευθυντής Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας της ΓΓΒ του ΥΠΟΙΑΤ), Μ.Ζήφου (συνεργάτιδα του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας), Ε.Στεφανή (Τμηματάρχη της Διεύθυνσης Χωροταξικού Σχεδιασμού της ΓΓ ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ του ΥΠΕΝ) και Α.Γουργιώτης (Τμηματάρχη της Διεύθυνσης Χωροταξικού Σχεδιασμού της ΓΓ ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ του ΥΠΕΝ).

Η Ομάδα αποφάσισε να διαχωρίσει τις εργασίες της, κατά συνέπεια και την Τελική Εισήγηση της, σε δυο μέρη: στο μέρος της καταγραφής των προβλημάτων – εμποδίων και στο μέρος της διατύπωσης των προτάσεων που θα αποτελέσουν κατευθύνσεις για τυχόν νομοθετικές και άλλες παρεμβάσεις από πλευράς του Υπουργείου.

Η Ομάδα καταρχήν θεωρεί ότι πρωταρχικό ρόλο για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος διαδραματίζει το γενικό μακροοικονομικό περιβάλλον, με απαραίτητες προϋποθέσεις την εξασφάλιση συνθηκών σταθερότητας και ασφάλειας. Σε ένα πιο ειδικό πλαίσιο, η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος αφορά σε όλο το φάσμα των παρεμβάσεων ρυθμιστικού, φορολογικού, και διοικητικού χαρακτήρα. Οι αναγκαίες επιμέρους δράσεις συνδέονται, από τη μία πλευρά, με την ενίσχυση της επιχειρηματικής δραστηριότητας των υφιστάμενων επιχειρήσεων και, από την άλλη πλευρά, με την εξάλειψη των σημαντικότερων εμποδίων για τη σύσταση / ίδρυση νέων επιχειρήσεων.

Τα παραπάνω σαφώς δεν αφορούν αποκλειστικά την επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα της βιομηχανίας. Ειδικά για τη βιομηχανία, κεντρική θέση στην όλη ανάλυση καταλαμβάνουν εξειδικευμένα ζητήματα σχετικά με την άμεση βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στον τομέα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η οικονομική δραστηριότητα και το περιβάλλον της

Ολόκληρο το οικονομικό σύστημα λειτουργεί με αντικειμενικό σκοπό την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών. Αυτό το πετυχαίνει με την παραγωγή και διανομή των αγαθών που μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες των ανθρώπων. Οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα, ιδιωτική ή δημόσια, ακόμη και η πλέον μεμονωμένη και μικρή, θεωρείται υποσύστημα αυτού του οικονομικού συστήματος. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι κάθε οικονομική δραστηριότητα (επιχείρηση ή οργανισμός) δέχεται πόρους (εισροές) από το ευρύτερο περιβάλλον (φυσικό – κοινωνικό – οικονομικό) και τους μετατρέπει σε αγαθά (εκροές), συμμετέχοντας στην προσπάθεια ικανοποίησης του αντικειμενικού σκοπού της.

Με την παραγωγή και διανομή των αγαθών η οικονομική δραστηριότητα ικανοποιεί τους στόχους των μελών της, που είναι όμως και κοινωνικοί στόχοι. Με αυτήν την έννοια είναι δυναμική η σχέση μιας οικονομικής δραστηριότητας με το περιβάλλον της και καθοριστική για την συμπεριφορά της.

Οι παράγοντες που αποτελούν το περιβάλλον της οικονομικής δραστηριότητας σίγουρα επιδρούν στον τρόπο λειτουργίας της, ένας – ένας χωριστά, αλλά και σε πλήρη αλληλεξάρτηση, ως «Σύστημα Περιβάλλον».

Στοιχεία του περιβάλλοντος

Με τον όρο «στοιχεία του περιβάλλοντος» εννοούμε τους παράγοντες αυτούς που αποτελούν συνθετικά στοιχεία τόσο του γενικού (εξωτερικού) περιβάλλοντος, όσο και του ειδικού (εσωτερικού) περιβάλλοντος της οικονομικής δραστηριότητας. **Η Ομάδα Εργασίας, εστίασε σε ορισμένα από τα στοιχεία του γενικού (εξωτερικού) περιβάλλοντος.** Στο γενικό (εξωτερικό) περιβάλλον αυτό εντάσσονται:

- **Το οικονομικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει τις δομές της οικονομίας, τους ρυθμούς ανάπτυξης, τους δείκτες τους σχετικούς με τον πληθωρισμό, την απασχόληση, το δημόσιο χρέος κλπ, την πορεία της κεφαλαιαγοράς και των εισοδημάτων, το βαθμό παρέμβασης του Κράτους στην οικονομία, το φορολογικό σύστημα, τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις κλπ.
- **Το νομικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει τους νόμους, σύμφωνα με τους οποίους λειτουργεί η οικονομική δραστηριότητα, οι συναλλαγές, οι εργασιακές σχέσεις κλπ.
- **Το κοινωνικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει την «κοινωνική οργάνωση της χώρας», μέσα στην οποία είναι ενταγμένες όλες οι κοινωνικές ομάδες οι οποίες επιδρούν στη λειτουργία της και την εξέλιξη της. Οι επιλογές τους επηρεάζουν άμεσα τη διαδικασία παραγωγής και διανομής του προϊόντος. Στοιχεία αυτού του παράγοντα μπορούν να θεωρηθούν ακόμη τα δημογραφικά χαρακτηριστικά μιας χώρας, το συνδικαλιστικό της κίνημα κλπ.
- **Το τεχνολογικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει την πλέον «ορατή» επίδραση του εξωτερικού περιβάλλοντος στην οικονομική δραστηριότητα. Επηρεάζει ποιοτικά τη φύση και την απόδοση του εξοπλισμού της και των εργαζομένων, το είδος των προϊόντων και των υπηρεσιών.
- **Το πολιτισμικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει τα εθνολογικά και λαογραφικά χαρακτηριστικά μιας κοινωνίας, τα ήθη και τα έθιμα, τις παραδόσεις, τη θρησκεία, και ο,τι έχει σχέση με το σύστημα αξιών που την εκφράζει.

- **Το πολιτικό περιβάλλον:** περιλαμβάνει το θεσμικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο λειτουργεί το Κράτος (π.χ. εισοδηματική πολιτική, νομισματική πολιτική κλπ, κυβερνητικές και πολιτικές αποφάσεις)
- **Το οικολογικό περιβάλλον:** είναι ένας παράγοντας που αποκτά ιδιαίτερη σημασία μέρα με τη μέρα για την οικονομική δραστηριότητα και γενικά για τον άνθρωπο. Η οικονομική δραστηριότητα προκαλεί προβλήματα στο περιβάλλον με την αλόγιστη εκμετάλλευση του και τη ρύπανση του, όπως επίσης δέχεται τις αρνητικές επιπτώσεις από τις βλάβες που η ίδια ή άλλες αιτίες προκαλούν.

Η Ομάδα Εργασίας αποφάσισε ότι, για τις ανάγκες του παρόντος έργου, στην έννοια του «επιχειρηματικού περιβάλλοντος» εμπίπτουν, κατά σειρά ιεράρχησης, οι εξής άξονες δράσης :

- 1) Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων
- 2) Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα
- 3) Πολιτική Ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς
- 4) Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων
- 5) Θέματα αρμοδιότητας άλλων επιτροπών του Φόρουμ

Ειδικά για τον 4^ο άξονα, στον οποίο το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού δεν έχει επισπεύδοντα ρόλο, η καταγραφή των προβλημάτων και των προτάσεων που γίνεται, θα πρέπει να διαβιβαστεί στους αρμόδιους Φορείς για τις ενέργειες τους ενώ η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας θα παρακολουθεί το θέμα ως αρμόδια για τη βιομηχανία γενικότερα.

ΜΕΡΟΣ Α: ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΜΠΟΔΙΩΝ

A1) Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

Η αδειοδότηση των οικονομικών δραστηριοτήτων αποτελούσε πάντοτε ένα εμπόδιο για την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στην Ελλάδα, εξαιτίας των χρονοβόρων και δαπανηρών διαδικασιών που τη χαρακτήριζαν, σε συνδυασμό και με το χωροταξικό έλλειμμα που υπάρχει.

Η ψήφιση του Ν. 4014/2011 επέφερε σημαντικές βελτιώσεις στη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης (που αποτελεί μέρος της αδειοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων) διασφαλίζοντας την προστασία του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με την ελάφρυνση των διαδικασιών και σύντμηση των χρόνων, με τις επιδόσεις του συστήματος περιβαλλοντικής αδειοδότησης να είναι πλέον συγκρίσιμες με τις αντίστοιχες άλλων χωρών της Ε.Ε.

Αντίθετα, δεν έχει ακόμη ενεργοποιηθεί το νέο θεσμικό πλαίσιο για την καθαυτή αδειοδότηση των οικονομικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με το Ν.4262/2014, ο οποίος αποτελεί κορυφαία μεταρρύθμιση ως προς τις αδειοδοτικές διαδικασίες¹.

Κύριο χαρακτηριστικό της μεταρρύθμισης του Ν.4262/2014 συνιστά η δήλωση συμμόρφωσης του αδειοδοτούμενου με συγκεκριμένες προδιαγραφές και δεσμεύσεις (που θα κατατίθεται ηλεκτρονικά) και ο εκ των υστέρων έλεγχος από την Πολιτεία, με τη συνδρομή ελεγκτικών φορέων, για τη διαπίστωση της τήρησης των δηλωθέντων.

Εξαιτίας της μη ενεργοποίησης του Ν.4262/2014, σήμερα εξακολουθεί να εφαρμόζεται το Δεύτερο Μέρος του Ν.3982/2011 το οποίο, παρά τις σημαντικές βελτιώσεις και απλουστεύσεις που έγιναν, παραμένει μη ικανοποιητικό ως προς το χρόνο αδειοδότησης και το πλήθος και περιπλοκότητα των δικαιολογητικών που απαιτούνται για τη χορήγηση των αδειών.

Τέλος, εντοπίστηκαν και τα εξής προβλήματα σχετικά με την αδειοδότηση των επιχειρήσεων:

- Η μη έκδοση μέχρι σήμερα του Προεδρικού Διατάγματος για την αδειοδότηση από τα Επιμελητήρια που προβλέπεται από το Δεύτερο Μέρος του Ν.3982/2011.
- Μεγάλες καθυστερήσεις κατά την έκδοση των ΕΠΟ των δραστηριοτήτων ΑΙ και ΑΙΙ κατηγορίας για τις οποίες δεν υπάρχουν Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις. Οι καθυστερήσεις αυτές εστιάζονται κυρίως στην διαδικασία γνωμοδότησης των Περιφερειακών Συμβουλίων και στη συλλογή των γνωμοδοτήσεων των επί μέρους Αρχών που προβλέπεται να γνωμοδοτούν βάσει της κείμενης περιβαλλοντικής νομοθεσίας (Υπηρεσίες Αρχαιολογίας, Υπηρεσίες Χωροταξίας, Υπηρεσίες Δασών).

¹ Για την πλήρη ενεργοποίηση του Ν.4262/2014 απαιτείται η έκδοση σειράς Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων. Σημειώνεται ότι απαιτούνται και τροποποιήσεις στον ίδιο το Ν.4262/2014 λόγω των ασαφειών και δυσλειτουργιών που αυτός περιέχει.

Προτάθηκε η θεσμοθέτηση Πρότυπων Περιβαλλοντικών Δεσμεύσεων και για άλλες κατηγορίες οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως π.χ. για τα Επιχειρηματικά Πάρκα, κάτι που θα συντόμευε κατά πολύ το χρόνο αδειοδότησης τους.

- Υπερβολικά μεγάλα πρόστιμα που επιβάλλονται από τις αδειοδοτούσες Αρχές για τις παραβάσεις της νομοθεσίας περί αδειοδότησης.
- Καθυστερήσεις αδειοδότησης ειδικά των φαρμακοβιομηχανιών οι οποίες απαιτούν την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργείων Οικονομίας και Υγείας.
- **Καθυστερήσεις αδειοδότησης των δραστηριοτήτων που βρίσκονται εντός των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων.**
- Μη ολοκλήρωση της ηλεκτρονικής διασύνδεσης των Υπηρεσιών ώστε να μειωθεί περαιτέρω το κόστος και ο χρόνος της αδειοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων και να αυξηθεί η διαφάνεια της διαδικασίας αυτής.
- Συνθήκες αδιαφάνειας και μη σύννομης λειτουργίας των οικονομικών δραστηριοτήτων λόγω πολυπλοκότητας διαδικασιών και φορέων αδειοδότησης.
- Αδυναμία παρακολούθησης του πολύπλοκου και δαιδαλώδους θεσμικού πλαισίου αδειοδότησης, κυρίως από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δεν απασχολούν εξειδικευμένο, για αυτό το θέμα, προσωπικό.

A2) Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα

Διαπιστώνεται ότι το υφιστάμενο μη ολοκληρωμένο καθεστώς χρήσεων γης (σε τοπικό επίπεδο) αποτελεί σημαντικό παράγοντα αβεβαιότητας για το σχεδιασμό επενδύσεων και για τη λειτουργία υφισταμένων επιχειρήσεων. Παράλληλα, η συνεπαγόμενη ανασφάλεια δικαίου έχει προκαλέσει κατά καιρούς σημαντικά προβλήματα έχοντας ακυρώσει ακόμη και δρομολογημένες επενδυτικές πρωτοβουλίες, παρά το γεγονός ότι αυτές είχαν αδειοδοτηθεί.

Δεν έχουν αξιοποιηθεί οι προβλέψεις του Ν.4269/2014 (άρθρο 6, παρ. 1.δ) σχετικά με τις κατευθύνσεις των Περιφερειακών Χωροταξικών Πλαισίων ανά Δήμο.

Αυτές προβλέπεται να περιλαμβάνονται σε ειδικό παράρτημα που θα συνοδεύεται από κείμενα και διαγράμματα κατάλληλης κλίμακας, ιδίως σε περιπτώσεις Δήμων που δεν καλύπτονται από ΓΠΣ, ΖΟΕ ή άλλο πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού σε τοπική κλίμακα.

Τα παραρτήματα αυτά θα αυξήσουν την ασφάλεια δικαίου των επιχειρήσεων που εγκαθίστανται σε περιοχές που ακόμη στερούνται ολοκληρωμένου καθεστώτος χρήσεων γης (τοπικού επιπέδου) μέχρι να θεσμοθετηθεί αυτό, κάτι που παρά τις σημαντικές προσπάθειες που καταβάλει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, αναμένεται να διαρκέσει ακόμα αρκετά χρόνια.

Σημαντικό τμήμα της χωροταξικής πολιτικής για τη βιομηχανία είναι η δημιουργία νέων Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων (κυρίως «Επιχειρηματικών Πάρκων») για τα οποία επισπεύδουσα Αρχή είναι η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας. Οι **Οργανωμένοι Υποδοχείς Δραστηριοτήτων** λόγω οικονομικών κλίμακας, απλούστευσης αδειοδοτικών διαδικασιών και ασφάλειας δικαίου, αποτελούν μια ιδιαίτερα κρίσιμη τυπολογική περίπτωση βιομηχανικών χρήσεων γης, αφού μεταξύ άλλων συμβάλλουν:

- Στη μείωση των εδαφικών εκτάσεων που καταλαμβάνονται τόσο για την εγκατάσταση των επιχειρήσεων όσο και για την κατασκευή των έργων εξωτερικής υποδομής.
- Στην αποφυγή της διάσπαρτης ανάπτυξης διαφορετικών δραστηριοτήτων και χρήσεων, που ενδέχεται να μην είναι επιθυμητά συμβατές μεταξύ τους (π.χ. εξοχικές κατοικίες και βιοτεχνίες, κλπ.) και που συνήθως προκαλούν και τριβές με τις τοπικές κοινωνίες.
- Στη βελτίωση του κόστους λειτουργίας και συντήρησης των υποστηρικτικών υποδομών των επιχειρήσεων.
- Στη μείωση της απαιτούμενης δυναμικότητας των έργων υποδομής.
- Στον καλύτερο έλεγχο της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων των επιχειρήσεων.
- Στην συμβολή διαμόρφωσης της αξίας γης, χωρίς να επηρεάζεται από τον κίνδυνο μειώσεων τιμών ακινήτων εξ' αιτίας του ενδεχόμενου εμφάνισης δραστηριοτήτων που υποβαθμίζουν περιβαλλοντικά ή αισθητικά το υφιστάμενο δομημένο περιβάλλον.
- Στην διατήρηση του κυκλοφορικού φόρτου μίας περιοχής σε ελεγχόμενα επίπεδα.
- Στην δυνατότητα προσέλκυσης ενδιαφέροντος επιχειρήσεων διαμεταφορικού έργου με ελεγχόμενο και ανταγωνιστικό κόστος, λόγω της ύπαρξης πολλών επιχειρήσεων και της εύκολης οδικής ή σιδηροδρομικής πρόσβασης.
- Στην ευκολία οργάνωσης κάθε είδους ελέγχων από τις αρμόδιες υπηρεσίες, λόγω της συγκέντρωσης μεγάλης ομάδας επιχειρήσεων σε συγκεκριμένη περιοχή.
- Στην οργανωμένη και συστηματική συνεργασία των Δήμων, μέσα από οικονομίες κλίμακας για κάθε είδους παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και άλλων σχετικών συνεργιών.
- Στην αποθάρρυνση επιχειρήσεων να αναπτύσσονται σε τυχαία γεωγραφικά σημεία εκτός σχεδίου περιοχών, χωρίς υποστηρικτικές υποδομές (δρόμοι, κόμβοι, δίκτυα κλπ.).

Ωστόσο το θεσμικό πλαίσιο των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων, παρά τις σημαντικές βελτιώσεις που έχουν γίνει με το Τρίτο Μέρος του Ν.3982/2011, παρουσιάζει προβλήματα.

Επίσης, ο περιορισμένος αριθμός Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων σε συνδυασμό με τις περιοριστικές κατά καιρούς διατάξεις για τη βιομηχανία, στο λεκανοπέδιο της Αττικής και αλλού, δημιούργησαν φαινόμενα μεγάλης συγκέντρωσης μεμονωμένων βιομηχανιών σε περιοχές που βρίσκονταν εκτός των περιοριστικών διατάξεων. Αυτές οι συγκεντρώσεις συνήθως καλούνται Άτυπες Βιομηχανικές Συγκεντρώσεις (εν συντομία ΑΒΣ). Άτυπες Βιομηχανικές Συγκεντρώσεις, μικρότερης ή μεγαλύτερης κλίμακας, μπορεί να συναντήσει κανείς για παρεμφερείς λόγους και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας (Θεσσαλονίκη κ.α.)².

² Από τη βιβλιογραφία προκύπτει ότι ο συνολικός αριθμός των ΑΒΣ, έκτασης άνω των 300 στρ. και με άθροισμα των επιφανειών κάλυψης των δομημένων γηπέδων μεγαλύτερο του 10% της συνολικής

Οι βιομηχανίες που είναι εγκατεστημένες στις ΑΒΣ αναγκάζονται, σχεδόν κάθε μία χωριστά, να αναπτύξουν δικές τους τεχνικές υποδομές, χωρίς συνολικό σχεδιασμό, **προκαλώντας μια σειρά περιβαλλοντικών επιπτώσεων** όπως: αισθητική υποβάθμιση του τοπίου, σημαντική εξάπλωση εις βάρος φυσικών περιοχών, μεγάλη κατανάλωση φυσικών πόρων (νερού, ενέργειας κλπ.). Συχνά δε οι υποδομές αυτές δεν είναι πλήρεις.

Το περιβαλλοντικό πρόβλημα που δημιουργείται από τις ΑΒΣ είναι σοβαρό εάν ληφθεί υπόψη ότι το συνολικό τους μέγεθος (έκταση και αριθμός εγκατεστημένων επιχειρήσεων) είναι παρόμοια με το συνολικό μέγεθος των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, είναι αναγκαία στη θέση των ΑΒΣ η δημιουργία οργανωμένων Επιχειρηματικών Πάρκων (ΕΠ) και Επιχειρηματικών Πάρκων Εξυγίανσης (ΕΠΕ) με την θέσπιση των αναγκαίων προσαρμογών στον Νόμο με πολλαπλό στόχο:

1. Να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των εγκατεστημένων επιχειρήσεων να συμμετέχουν στην ίδρυση φορέα εξυγίανσης και ανάπτυξης ΕΠΕ και έτσι να επιτευχθεί η απαιτούμενη από τον Νόμο συναίνεση.
2. Να διευκολύνουν την χρηματοδότηση για την εκτέλεση των βασικών έργων εξυγίανσης.
3. Να αποτελούν οδηγό εγκατάστασης νέων επιχειρήσεων και αποφασιστικό εργαλείο επέκτασης των εγκατεστημένων εντός του ΕΠΕ.
4. Να διευκολύνουν την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων στο ΜΚ των Φορέων Εξυγίανσης και ανάπτυξης ΕΠΕ

Συναφώς τα κίνητρα που προτείνονται πρέπει να συνδέονται:

- Με τη δυνατότητα άμεσης ίδρυσης φορέα ΕΠΕ.
- Με την ευελιξία που απαιτείται για την επιτάχυνση του έργου εξυγίανσης της Άτυπης Βιομηχανικής Συγκέντρωσης.
- Με την απλούστευση αδειοδότησης στην έκδοση αποφάσεων εγκρίσεων περιβαλλοντικών όρων (για όσες δραστηριότητες προβλέπονται), αδειών δόμησης και αδειών λειτουργίας.
- Με τη δυνατότητα επέκτασης των υφισταμένων επιχειρήσεων βάσει των βελτιωμένων όρων δόμησης που προτείνονται.
- Με τη θεσμοθέτηση κινήτρων τόσο για την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων στο ΜΚ του Φορέα ανάπτυξης του Επιχειρηματικού Πάρκου ή του Φορέα εξυγίανσης και ανάπτυξης του ΕΠΕ όσο και για την προσέλκυση νέων επενδύσεων στον χώρο.

έκτασης, υπερβαίνει τις 70 με συνολική έκταση άνω των 60.000 στρ. και αριθμό εγκατεστημένων επιχειρήσεων άνω των 3.000.

Τέλος, σημαντικά θέματα υπάρχουν με την λειτουργία βιομηχανιών – βιοτεχνιών (κυρίως ΜμΕ) μέσα στον αστικό ιστό. Η πολιτική του Κράτους τα τελευταία 30 χρόνια κινείται στην κατεύθυνση της απομάκρυνσης τους σε περιοχές εκτός σχεδίου πόλεως, με εξαίρεση τα επαγγελματικά εργαστήρια, με το επιχείρημα του περιορισμού της ρύπανσης στις κατοικημένες περιοχές. Ωστόσο η διεθνής πρακτική σε αυτές τις περιπτώσεις είναι να επιτρέπονται γενικά οι δραστηριότητες χαμηλής όχλησης (και όχι μόνο τα επαγγελματικά εργαστήρια) μέσα στο αστικό ιστό, διότι σε αυτές τις περιπτώσεις προκύπτει σημαντική μείωση της ρύπανσης που προέρχεται από την κυκλοφορία οχημάτων και εν γένει μέσω μεταφοράς.

A3) Πολιτική Ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόσφατα καθόρισε το στρατηγικό όραμα για την τυποποίηση, στο οποίο τονίζεται ο σημαντικός ρόλος των προτύπων και της τυποποίησης για τη στήριξη της καινοτομίας, της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας στην Ευρώπη.

Για να εξασφαλιστεί η συνεχής οικονομική ανάπτυξη δεν αρκεί μόνο η δημιουργία νέας γνώσης μέσω της έρευνας και καινοτομίας αλλά θα πρέπει η γνώση αυτή να διαχυθεί αποτελεσματικά και να αξιοποιηθεί αποδοτικά από την οικονομία και τις επιχειρήσεις. Όπως αποδεικνύεται, η τυποποίηση και τα πρότυπα που βασίζονται στη συναίνεση και στη συμμετοχή των ενδιαφερομένων αποτελούν το βέλτιστο τρόπο για τη διάχυση και αξιοποίηση της παραγομένης γνώσης.

Στην Ελλάδα, παρά το σημαντικό ρόλο που έχει η τυποποίηση στην οικονομική ανάπτυξη, όπως προαναφέρθηκε, η διάδοση της δεν είναι επαρκής με συνέπειες:

- (αρνητικές) στην ανταγωνιστικότητα της χώρας
- τον περιορισμό της πρόσβασης στις τεχνολογίες αιχμής
- τη μειωμένη αξιοποίηση πόρων
- το αυξημένο κόστος παραγωγής λόγω μη εξοικονόμησης δαπανών που προέρχονται από τις οικονομίες κλίμακας, της δυνατότητας να προβλέπονται οι τεχνικές απαιτήσεις, της μείωσης του κόστους των συναλλαγών και της δυνατότητας πρόσβασης σε τυποποιημένα εξαρτήματα

Η βελτίωση της ποιότητας των ελληνικών προϊόντων και της συμμόρφωσης τους προς τις ευρωπαϊκές και διεθνείς προδιαγραφές και απαιτήσεις, αποτελούν ουσιαστικό παράγοντα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας τους τόσο στην εγχώρια όσο και στη διεθνή αγορά.

Στη συνέχεια αναφέρονται οι βασικότεροι παράγοντες που επηρεάζουν αρνητικά την αποτελεσματικότητα του υφιστάμενου συστήματος εποπτείας της αγοράς και κατά συνέπεια την ποιότητα των ελληνικών βιομηχανικών προϊόντων. Η αναφορά των παραγόντων αυτών περιορίζεται στο εύρος των προϊόντων και Οδηγιών που αποτελούν αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας (ΤΒΝ) της ΓΓΒ. Λόγω, όμως, του αυξημένου ποσοστού που αντιπροσωπεύουν αυτά στο σύνολο του εναρμονισμένου τομέα σε εθνικό επίπεδο (80% των Οδηγιών Νέας Προσέγγισης σε εθνικό επίπεδο) θεωρούνται κρίσιμης βαρύτητας, επηρεάζοντας καίρια το συνολικό σύστημα εποπτείας της αγοράς για τα προϊόντα «εναρμονισμένου τομέα».

α) Οργανωτική δομή και ανθρώπινο δυναμικό

Το υφιστάμενο σύστημα εποπτείας της αγοράς των προϊόντων αρμοδιότητας της Δ/σης ΤΒΝ **βασίζεται σε μία συγκεντρωτική οργανωτική δομή** η οποία προέκυψε από τη συγχώνευση των 4 πρώην Διευθύνσεων Κλαδικής Βιομηχανικής Πολιτικής και του Τμήματος Εποπτείας της Αγοράς της Δ/σης Πολιτικής Ποιότητας, του προηγούμενου οργανισμού της ΓΓΒ. Η Δ/ση ΤΒΝ αποτελεί, επομένως, το μοναδικό φορέα εποπτείας για ένα μεγάλο εύρος προϊόντων και Οδηγιών και έχει τον κυρίαρχο ρόλο στην εποπτεία των προϊόντων του εναρμονισμένου τομέα.

Εντούτοις, και παρά τις διεθνείς υποδείξεις (ΟΟΣΑ, κλπ.), **η σοβαρή υποστελέχωση της Δ/σης που προέκυψε από την εσωτερική κατανομή των ανθρώπινων πόρων του Υπουργείου (από 40 άτομα στις πρώην οργανικές μονάδες σε 13 άτομα στη νέα Δ/ση), αποδείχθηκε τελικά ένα κρίσιμο πρόβλημα για την αποτελεσματική και έγκαιρη ανταπόκριση της ΓΓΒ στα καθήκοντα εποπτείας της αγοράς και εν τέλει τροχοπέδη για την εφαρμογή της προαναφερθείσας μεταρρύθμισης.** Το γεγονός αυτό διατάραξε την ισορροπία που πρέπει να υπάρχει μεταξύ του προληπτικού (υλοποίηση ετήσιου προγράμματος εποπτείας της αγοράς κοινοποιούμενου στην Ε.Ε.) και κατασταλτικού ελέγχου (διερεύνηση καταγγελιών κλπ)³.

Η προσφυγή στα εργαλεία που θεσμοθέτησε ο Ν.4072/2012 σχετικά με την ανάθεση μέρους του ελέγχου μέσω προγραμματικής συμφωνίας, στο μητρώο ελεγκτών δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα και αποδείχθηκε προβληματική. Συγκεκριμένα, από το σύνολο 64 περίπου εκπαιδευμένων ελεγκτών του Μητρώου, ανταποκρίθηκαν μόνο 7 ελεγκτές (10%).

Γενικά παρατηρείται και σε άλλα συστήματα (ΕΦΕΤ) ότι η σύναψη πρωτοκόλλων συνεργασίας συχνά συναντά εμπόδια καθώς ανακύπτουν τόσο προβλήματα καταβολής του κόστους του ελέγχου (κόστος ελεγκτών, εργαστηριακών ελέγχων κλπ.) όσο και διαθεσιμότητας των ελεγκτών.

β) Θεσμικό πλαίσιο

• Επικάλυψη Αρμοδιοτήτων

Υπάρχουν σημαντικές αλληλοεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων και ρόλων των αρχών εποπτείας στο συνολικό σύστημα εποπτείας της αγοράς των βιομηχανικών προϊόντων, σε συγκεκριμένους τομείς / προϊόντα. Αυτές απορρέουν από τις αδυναμίες του υφιστάμενου συνολικού θεσμικού πλαισίου που διέπει τις απαιτήσεις συμμόρφωσης και ασφάλειας προϊόντων καθώς και εποπτείας της αγοράς αυτών.

³ δεδομένης της προτεραιότητας που πρέπει να δίδεται στις καταγγελίες βάσει της υποχρέωσης της Δημόσιας Διοίκησης για τη διεκπεραίωση υποθέσεων εντός 50 ημερών (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας) και της εμπλοκής των εισαγγελικών αρχών της Χώρας στις συγκεκριμένες υποθέσεις καθώς και των επαπειλούμενων μηνύσεων από πλευράς καταγγελλόντων.

Οι παραπάνω επικαλύψεις να προκαλούν σύγχυση τόσο στους οικονομικούς φορείς αναφορικά με τις απαιτήσεις συμμόρφωσης όσο και στις εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς.

- **Προβλήματα στο θεσμικό πλαίσιο**

Παρά τη συγκέντρωση των ελέγχων σε μία αρχή **δεν μπορεί να εφαρμοστεί ομοιογένεια στους ελέγχους**, στις σχετικές διαδικασίες και στην επιβολή κυρώσεων δεδομένου ότι δεν το επιτρέπουν οι σχετικές ειδικές διατάξεις των Οδηγιών. Αυτές οι διατάξεις δεν έχουν ακόμα εναρμονιστεί μεταξύ τους ούτε ενοποιηθεί σε μία ενιαία νομική πράξη, η οποία να εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς προϊόντων και να περιλαμβάνει ενιαίες απαιτήσεις συμμόρφωσης και ασφάλειας, ενιαία συστήματα αξιολόγησης της συμμόρφωσης και ενιαίες υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων (κατασκευαστών, εισαγωγέων, διανομέων). Είναι γεγονός ότι παρατηρείται μεγάλος αριθμός διαφορετικών Οδηγιών, οι οποίες έχουν διαφορετικές απαιτήσεις συμμόρφωσης και για αυτό τα εθνικά κείμενα που θεσπίστηκαν με βάση αυτές τις Οδηγίες παρουσιάζουν διαφορετικές προσεγγίσεις όσον αφορά τις διαδικασίες ελέγχου των προϊόντων και του τρόπου επιβολής των διοικητικών κυρώσεων⁴.

Λόγω των διαφόρων νομοθετικών πράξεων που έχουν εκδοθεί με την πάροδο του χρόνου, **οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εποπτεία της αγοράς έχουν γίνει αποσπασματικοί και συγκεχυμένοι**, δημιουργώντας κενά, επικαλύψεις και δυσκολίες για τους φορείς.

Για τους παραπάνω λόγους και με στόχο τον εξορθολογισμό, την απλοποίηση και τη βελτίωση των κανόνων και διαδικασιών εποπτείας της αγοράς, για τη διευκόλυνση των εθνικών αρχών και των οικονομικών φορέων στην εφαρμογή και τήρησή τους, **η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνέταξε πρόταση νέου Ενιαίου Κανονισμού με τον οποίο θεσπίζεται ένα ενιαίο σύστημα εποπτείας της αγοράς για όλα τα προϊόντα με βάση μία**

⁴ Η σχετική πρόβλεψη υιοθέτησης αποσπασματικά ορισμένων κανόνων της απόφασης 768/2008 / ΕΚ από το Ν.4072/2012 που στην ουσία απευθυνόταν όχι στα κράτη μέλη αλλά στα θεσμικά όργανα της Ε.Ε, δεν έλυσε το πρόβλημα αλλά αντιθέτως δημιούργησε προβλήματα συμβατότητας με τις διατάξεις των Οδηγιών, οι οποίες εν τω μεταξύ άρχισαν να εναρμονίζονται / ευθυγραμμίζονται προοδευτικά ως προς τα ανωτέρω θέματα με τις διατάξεις της συγκεκριμένης απόφασης.

⁵ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εποπτεία της αγοράς προϊόντων και για την τροποποίηση των οδηγιών 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 1999/5/ΕΚ, 2000/9/ΕΚ, 2000/14/ΕΚ, 2001/95/ΕΚ, 2004/108/ΕΚ, 2006/42/ΕΚ, 2006/95/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2008/57/ΕΚ, 2009/48/ΕΚ, 2009/105/ΕΚ, 2009/142/ΕΚ, 2011/65/ΕΕ, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 764/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου - [COM(2013) 75 τελικό].

νομοθετική πράξη, το αποκαλούμενο **νέο πακέτο ασφάλειας προϊόντων και εποπτείας της αγοράς**⁵.

Η πρόταση νέου ενιαίου Κανονισμού για την εποπτεία της αγοράς είναι η απάντηση στα παραπάνω προβλήματα και αντιμετωπίζει τις παραπάνω ελλείψεις, ανοίγοντας το δρόμο για ένα πιο συνεργατικό, πιο συντονισμένο σύστημα εποπτείας της αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

A4) Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

α) Φορολογική δικαιοσύνη (Υπουργείο Οικονομικών)

Η ύπαρξη ενός δίκαιου, απλού και σταθερού φορολογικού συστήματος που να ανταποκρίνεται στην φοροδοτική ικανότητα των επιχειρήσεων, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την βιωσιμότητα των επιχειρήσεων, τη δημιουργία συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Ωστόσο, σήμερα και παρά τα σημαντικά βήματα εκσυγχρονισμού που έχουν γίνει, η σχέση των φορολογούμενων με τη Διοίκηση δοκιμάζεται.

Οι υπερβολικοί συντελεστές φορολόγησης σε κάποιες περιπτώσεις (ειδικοί φόροι κατανάλωσης στα ενεργειακά προϊόντα για βιομηχανική χρήση, φόροι στις κινητές τηλεπικοινωνίες κ.α.) οδηγούν τελικά σε μειωμένα έσοδα ή σε μειωμένη εισπραξιμότητα από το κράτος. Η εκλογίκευση των συντελεστών στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να αποδειχθεί όχι απλά φορολογικά ουδέτερη αλλά και τελικά επωφελής για τα δημόσια έσοδα. Η παρατήρηση αυτή αφορά και το θέμα των υψηλών, με βάση τη σύγκριση με διεθνή δεδομένα, ασφαλιστικών εισφορών και φόρων που επιβαρύνουν την παραγωγική εργασία στον ιδιωτικό τομέα.

β) Ποιοτική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης (Υπουργείο Δικαιοσύνης)

Η Ελλάδα καταλαμβάνει την προτελευταία θέση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. ως προς την ταχύτητα που χαρακτηρίζει τις διαδικασίες απονομής δικαιοσύνης. Αυτή η πραγματικότητα, σε συνδυασμό και με άλλους παράγοντες που συμβάλλουν στην ανάγκη δικαστικής διευθέτησης πολλών ζητημάτων (κακή νομοθέτηση, ασάφειες σε κρίσιμες διαδικασίες), αλλά και τη συμπεριφορά του ίδιου του Δημοσίου κατά την εκδίκαση διενέξεων με ιδιώτες, οδηγεί το σύστημα απονομής να καθυστερεί σημαντικά την τελεσιδικία υποθέσεων επιχειρηματικού ενδιαφέροντος.

Η επιτάχυνση στην απονομή δικαιοσύνης αποτελεί κρίσιμη και επείγουσα πρόκληση της δημόσιας διακυβέρνησης. Η αντιμετώπιση του ζητήματος δεν πρέπει να εστιάσει μόνο στην αύξηση της αποτελεσματικότητας των δικαστηρίων. Οφείλει να αντιμετωπίσει ισόρροπα την ενίσχυση της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, καθώς και τη στοχευμένη βελτίωση της λειτουργίας του κράτους, καθώς οποιαδήποτε προσπάθεια αύξησης της ταχύτητας εκδίκασης χωρίς παράλληλη μείωση της εισροής των υποθέσεων θα επιτύχανε οριακές μόνον βελτιώσεις.

γ) Πτώχευση (2^η ευκαιρία) – υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

Η Ε.Ε. τα τελευταία χρόνια δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα τόσο στην ταχύτητα και απλοποίηση της πτωχευτικής διαδικασίας για τους μη δόλια πτωχευμένους επιχειρηματίες όσο και στην παροχή 2^{ης} ευκαιρίας για την επανένταξη τους στην επιχειρηματική κοινότητα.

Στόχος είναι να δίνεται προτεραιότητα στις ΜμΕ και μια από τις βασικές αρχές προκειμένου να επιτευχθεί αυτό είναι να παρέχεται γρήγορα δεύτερη ευκαιρία στους έντιμους επιχειρηματίες σε περίπτωση πτώχευσης.

Οι εξαμηνιαίες μελέτες του ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ καταδεικνύουν ότι τα προβλήματα ρευστότητας και υπερχρέωσης παραμένουν σημαντικό πρόβλημα για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, καθώς το 70% αυτών δηλώνει ότι η ρευστότητα της επιχείρησής μειώθηκε τον προηγούμενο χρόνο ενώ αδυναμία να ανταποκριθεί στις τρέχουσες υποχρεώσεις του (προς δημόσιο και τράπεζες) καταγράφει το 38% των μικρών επιχειρήσεων.

Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των εκτεθειμένων επιχειρήσεων σε τραπεζικό χρέος μπορεί να ανέλθει και τις 250,000 (μετριοπαθής εκτίμηση, καθώς σχεδόν οι μισές βρίσκονται εκτός χρηματοπιστωτικού συστήματος). Οι ληξιπρόθεσμες «κόκκινες» οφειλές αφορούν πάνω από 100.000 μικρές επιχειρήσεις. Αν συμπεριλάβουμε και τους υπόλοιπους δείκτες οφειλών των επιχειρήσεων, εκτιμάται ότι τα χρέη τους υπερβαίνουν συνολικά τα 100 δις.

δ) Ενίσχυση της επιχειρηματικής εξωστρέφειας

Η Ελλάδα παραμένει μια «κλειστή» οικονομία με την εξαγωγική δυναμική του δευτερογενούς τομέα να είναι περιορισμένη. Οι εξαγωγές (προϊόντα, υπηρεσίες και καύσιμα) περιορίζονται στο περίπου 30% του ΑΕΠ (ή 55 δις ευρώ το 2013), όταν στην Πορτογαλία είναι 41%, στη Γερμανία 51% και στην Εσθονία 88%. Θα πρέπει να εργαστούμε πάνω σε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο το οποίο, μεταξύ άλλων, θα στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο στοιχείο της εξωστρέφειας.

ε) Καλή νομοθέτηση και ρυθμιστική διοίκηση

Η βελτίωση του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας και η αναβάθμιση της λειτουργίας του κράτους συνδέονται άμεσα με τον τρόπο λήψης αποφάσεων, νομοθέτησης και υλοποίησης των δημόσιων πολιτικών. Συνδέεται επίσης με τη διάκριση των εξουσιών και όπου χρειάζεται, τη διαλειτουργία τους, ώστε να κατοχυρώνεται το κράτος δικαίου και να αναβαθμίζεται η ποιότητα του πολιτεύματος. Εντούτοις, καθώς το ελληνικό σύστημα παραγωγής πολιτικών απέχει σημαντικά από ένα ικανοποιητικό επίπεδο κατάρτισης και αξιοποίησης των εκθέσεων κοινωνικού και οικονομικού αντικτύπου, στη διαμόρφωση πολιτικών και ρυθμίσεων, ένα πλέγμα στοχευμένων και ουσιαστικών βελτιώσεων χρήζει άμεσης ενεργοποίησης.

στ) Ευθύνη διοικούντων νομικά πρόσωπα και μετόχων

Οι πολύ αυστηρές ποινές που αντιμετωπίζουν οι εκπρόσωποι, ακόμη δε και οι μέτοχοι, των εταιριών καθώς και η υπέρμετρη διεύρυνση της ευθύνης τους, αστικής και ποινικής, που μπορεί να προέλθει από την άσκηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας τους στη χώρα μας, αποτελεί ένα μεγάλο εμπόδιο.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι στο εδάφιο 2 της παρ. 2 του άρθρου 3 του νόμου 3385/2005 (Πρώτηση της απασχόλησης κλπ.) προκρίνεται από το νομοθέτη η βαρύτερη ποινική μεταχείριση του εργοδότη που παραβαίνει διατάξεις εργατικής νομοθεσίας, εφόσον υπάρχουν ειδικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, σε σχέση με την ελαφρύτερη ποινή που ορίζεται στην παρ. 2.1 του ίδιου άρθρου.

A5) Θέματα αρμοδιότητας άλλων επιτροπών του Φόρουμ

Οι παρακάτω τομείς πολιτικής, καθοριστικοί για το επιχειρηματικό περιβάλλον, αποτέλεσαν αντικείμενο ενασχόλησης άλλων Ομάδων του Φόρουμ στις εκθέσεις των οποίων παραπέμπουμε, ήτοι:

- ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ/ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
- ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ
- ΜΕΙΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ Β: ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

B.1) Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

α) Μεγάλο μέρος των αναφερθέντων προβλημάτων θα εξαλειφθεί με την πλήρη εφαρμογή του Ν.4262/2014. Υπάρχει άμεση ανάγκη έκδοσης των κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται από αυτόν καθώς και των τροποποιήσεων του, όπου απαιτούνται, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του το ταχύτερο δυνατό. Κύριο μέλημα πρέπει να είναι η ρητή κατάργηση άσκοπων επαναλαμβανόμενων γνωμοδοτήσεων και εγκρίσεων και η εξάλειψη του φαινομένου της αυθαιρεσίας αιτημάτων ενδιάμεσων εγκρίσεων από τις διάφορες υπηρεσίες.

β) Υπάρχει αναγκαιότητα νομοθέτησης για την συντόμευση του χρόνου και την απλοποίηση της αδειοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων εντός όλων των κατηγοριών των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων, με δεδομένο ότι οι Οργανωμένοι Υποδοχείς Δραστηριοτήτων, ως υπερκείμενοι των εντός αυτών οικονομικών δραστηριοτήτων, είναι ήδη αδειοδοτημένοι.

Ειδικότερα προτείνεται - πέραν της άδειας εγκατάστασης που ήδη ούτως ή άλλως δεν χρειάζεται - να εξεταστεί η δυνατότητα άμεσης κατάργησης και της άδειας λειτουργίας για τις οικονομικές δραστηριότητες εντός όλων των κατηγοριών των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων. Η άδεια λειτουργίας να υποκαθίσταται από δήλωση συμμόρφωσης του αδειοδοτούμενου με την ισχύουσα νομοθεσία, προδιαγραφές και δεσμεύσεις (δηλαδή τη δήλωση που προβλέπεται από τον ήδη ισχύοντα Ν.4262/2011). Η δήλωση αυτή μέχρι την ενεργοποίηση της προβλεπόμενης από τον Ν.4262/2014 ηλεκτρονικής υποβολής, να κατατίθεται σε φυσική μορφή στις αρμόδιες αδειοδοτούσες Υπηρεσίες των Περιφερειών, ενώ οι κατ'ιδίαν εγκρίσεις, δικαιολογητικά και τυχόν σύμφωνες γνώμες άλλων υπηρεσιών κατά περίπτωση που τεκμηριώνουν τη συμμόρφωση του αδειοδοτούμενου με την ισχύουσα νομοθεσία, προδιαγραφές και δεσμεύσεις (όπου απαιτούνται), να τηρούνται από τον αδειοδοτούμενο για μελλοντικό έλεγχο. Θα ακλουθεί ο εκ των υστέρων έλεγχος από την Πολιτεία, με τη συνδρομή ελεγκτικών φορέων, για τη διαπίστωση της τήρησης των δηλωθέντων, όπως προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

Σημειώνεται ότι μια ανάλογη ενέργεια έγινε με τις 103 οικονομικές δραστηριότητες που ήδη έχουν απαλλαγεί από την άδεια λειτουργίας στο πλαίσιο μιας «quick win» που ακολουθήθηκε από τη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (ΦΕΚ 3181/Β'/27-11-2014).

Έτσι για τις δραστηριότητες εντός Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων να διατηρηθούν μόνο οι απολύτως εξατομικευμένες άδειες, π.χ. άδεια δόμησης.

Όποιες παρεκκλίσεις των όρων δόμησης να εγκρίνονται από τις υπηρεσίες δόμησης εφόσον υπάρχει η σχετική τεκμηρίωση, π.χ. η υπέρβαση του ύψους από μία καμινάδα, η της κάλυψης από ένα πρόσθετο κλιμακοστάσιο πυρασφάλειας.

B.2) Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα

Άμεση ενεργοποίηση του άρθρου 6, παρ.1δ του Ν.4269/2014.

Εκτεταμένη και σε βάθος διαβούλευση μεταξύ του Υπουργείου Οικονομίας (ΓΓΒ), του Υπουργείου Περιβάλλοντος, των λοιπών συναρμόδιων Φορέων και της βιομηχανίας, για τον εντοπισμό όλων των σημερινών προβλημάτων σχετικά με το χωροταξικό σχεδιασμό και τη συντονισμένη προώθηση της επίλυσής τους. Ενδεικτικά σημεία παρέμβασης:

- έκδοση νομοθετικής ρύθμισης για το θέμα της μη συμβατότητας μεταξύ των όρων δόμησης που προβλέπονται από τα κατά τόπον σχέδια χρήσεων γης τοπικού επιπέδου (ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ κλπ.) και των όρων δόμησης του άρθρου 52 του Ν.3982/2011, όταν πρόκειται να ιδρυθεί Επιχειρηματικό Πάρκο σε περιοχή όπου υπάρχει τέτοια σχέδια.
- διερεύνηση της δυνατότητας, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής κρίσης και ενόψει της επικείμενης τροποποίησης του Προεδρικού Διατάγματος για την κατηγοριοποίηση των χρήσεων γης, να επιτρέπονται μέσα στο αστικό ιστό (στην περιοχή Γενικής Κατοικίας), πέραν των επαγγελματικών εργαστηρίων, και δραστηριότητες χαμηλής όχλησης μεγαλύτερου μεγέθους. Επίσης να διερευνηθεί η δυνατότητα να επιτρέπεται μέσα στους Οργανωμένους Υποδοχείς Δραστηριοτήτων της Αττικής, η ίδρυση νέων δραστηριοτήτων μέσης όχλησης.
- έκδοση νομοθετικής ρύθμισης για το θέμα της υποχρεωτικής χωροθέτησης ενός τουλάχιστον Επιχειρηματικού Πάρκου, εκτάσεως προσδιορισμού με οικονομοτεχνικά κριτήρια κατά περίπτωση Δήμου, π.χ. 1000 στρ., εντός των διοικητικών ορίων κάθε Δήμου. Η ουσία της ρύθμισης θα στοχεύει να μην αρνούνται οι Δήμοι να γνωμοδοτούν ή να συναινούν για την χωροθέτηση τουλάχιστον του πρώτου Επιχειρηματικού Πάρκου στο Δήμο τους, παραπέμποντας σε λύσεις σε όμορους Δήμους, εξ' αιτίας αντιρρήσεων διαφόρων ομάδων και τοπικών συμφερόντων.

Σημαντικό είναι οι ρυθμίσεις χρήσεων γης τοπικού επιπέδου (ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ κλπ.), όπου αυτές υπάρχουν, να εφαρμόζονται πάντοτε με ενιαίο τρόπο από τις αρμόδιες διοικητικές δομές, ώστε να αποφεύγονται προβλήματα στα επενδυτικά σχέδια. Για το σκοπό αυτό χρήσιμη θα ήταν η εισαγωγή ενός θεσμού ανάλογου του προτεινόμενου παρακάτω «tax ruling» όπου οι απαντήσεις των Πολεοδομικών Αρχών σε ερωτήματα των επιχειρήσεων θα είναι δεσμευτικές και για άλλες όμοιες περιπτώσεις και θα είναι εύκολα προσβάσιμες στο κοινό μέσω της ιστοσελίδας του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Το θεσμικό πλαίσιο χωροθέτησης και ανάπτυξης των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων, παρά τις σημαντικές βελτιώσεις που έχουν γίνει με το Τρίτο Μέρος του Ν.3982/2011, παρουσιάζει προβλήματα και απαιτούνται βελτιώσεις. Στο Παράρτημα Β παρουσιάζονται αναλυτικά οι κατευθύνσεις και τα μέτρα για την απαιτούμενη βελτίωση του υφιστάμενου πλαισίου αδειοδότησης Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011) και επιπλέον ολοκληρωμένη πρόταση που κατατέθηκε για τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης.

Προτείνεται η ένταξη στα κείμενα του Υπουργείου που προδιαγράφουν την ασκούμενη βιομηχανική πολιτική, «διακήρυξης» κατευθυντήριων αρχών για τη σημασία των Επιχειρηματικών Πάρκων για το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, την προστασία του περιβάλλοντος, την ποιότητα ζωής, την επιχειρηματικότητα και την κυκλική οικονομία (βλ. Παράρτημα Β).

Προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 51 του Ν.3982/2011 «Επιχορήγηση έργων υποδομής Επιχειρηματικών Πάρκων», έτσι ώστε να εκδίδονται προκηρύξεις κάθε χρόνο και να υπάρχει ενιαίο ποσοστό επιχορήγησης για όλη τη Χώρα. Απαιτείται η αύξηση του διαθέσιμου προϋπολογισμού στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο (ΕΠΑνΕΚ).

Επιπλέον τονίζεται:

- Η αναγκαιότητα χρησιμοποίησης χαμηλότοκων χρηματοδοτήσεων για τα βασικά έργα υποδομής των Επιχειρηματικών Πάρκων.
- Η αναγκαιότητα αξιοποίησης των διαθέσιμων ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών πόρων για τη συμμετοχή του δημοσίου στα έργα υποδομής των Επιχειρηματικών Πάρκων.
- Η αναγκαιότητα αξιοποίησης των ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών πόρων για την ανάπτυξη και εφαρμογή γεωγραφικών πληροφοριακών συστημάτων (GIS) στις περιοχές ανάπτυξης και λειτουργίας των Επιχειρηματικών Πάρκων.

B.3) Πολιτική ποιότητας / εποπτεία της αγοράς

Σε εθνικό επίπεδο είναι σημαντικό να αναγνωριστεί η αξία και η χρησιμότητα της τυποποίησης και των προτύπων ως μέσων υποστήριξης της επιχειρηματικότητας, της έρευνας / καινοτομίας και της ανταγωνιστικότητας, να καθοριστεί σχετική Εθνική Στρατηγική και να δρομολογηθούν συγκεκριμένες δράσεις για την υλοποίηση της.

Ο απώτερος στόχος είναι η υποστήριξη της οικονομικής ανάπτυξης μέσω της ανάπτυξης παιδείας/ κουλτούρας τυποποίησης και ποιότητας, της διαφάνειας, της καθιέρωσης βέλτιστων πρακτικών, της μέτρησης των επιδόσεων δραστηριοτήτων και προϊόντων / υπηρεσιών, της καλύτερης αξιοποίησης πόρων, ευκαιριών και αναγκών και εν τέλει της ποιότητας προϊόντων και υπηρεσιών σε επιλεγμένους κλάδους και πεδία/οριζόντια θέματα.

Αναμόρφωση του συστήματος εποπτείας της αγοράς των βιομηχανικών προϊόντων με τη θεσμοθέτηση ενός ενιαίου, αποκεντρωμένου, διαφανούς και αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας αγοράς για όλα τα βιομηχανικά προϊόντα (εναρμονισμένου ή μη τομέα, συμπεριλαμβανομένων και των καταναλωτικών), με στόχο:

- διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος (υγεία και ασφάλεια των καταναλωτών και των χρηστών, υγεία και ασφάλεια στο χώρο εργασίας, προστασία του περιβάλλοντος)
- εξασφάλιση της εύρυθμης και ομαλής λειτουργίας της αγοράς
- δημιουργία συνθηκών υγιούς και ισότιμου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων και την εξάλειψη του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Βασικές κατευθύνσεις του νέου συστήματος εποπτείας και του προτεινόμενου νέου θεσμικού πλαισίου για την εποπτεία της αγοράς βιομηχανικών προϊόντων. Λεπτομερής παρουσίαση του νέου συστήματος και θεσμικού πλαισίου εποπτείας της αγοράς γίνεται στο Παράρτημα Γ.

B.4) Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

α) Φορολογική δικαιοσύνη (Υπουργείο Οικονομικών)

Πρώθηση προς τις Φορολογικές Αρχές μέτρων που θα συμβάλουν, μεταξύ άλλων, στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ΦΠΑ, την πρόληψη και αντιμετώπιση των φορολογικών και τελωνειακών προβλημάτων της αγοράς, τον συμψηφισμό οφειλόμενων με απαιτήσεις επιστροφής ΦΠΑ, κ.α.

Με επιδίωξη την εμπέδωση ενός σταθερού, δίκαιου και αποτελεσματικού φορολογικού και, κυρίως, αναπτυξιακού περιβάλλοντος, το οποίο θα επιταχύνει την επίλυση φορολογικών θεμάτων όλων ανεξαιρέτως των κλάδων της επιχειρηματικής δραστηριότητας και παράλληλα θα διαμορφώσει τις προϋποθέσεις ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος. Ειδική μέριμνα να ληφθεί για το συμψηφισμό των οφειλόμενων με τις τυχόν απαιτήσεις του Δημοσίου.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ (15) ΔΕΣΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

1. Καθιέρωση ηλεκτρονικής ροής εγγράφων και πληρωμών σε όλο το φάσμα συναλλαγών των καταναλωτών με δημόσιο και επιχειρήσεις.
2. Συμψηφισμό των σωρευμένων ζημιών με τα κέρδη της εκάστοτε επόμενης δεκαετίας (τροποποίηση του άρθρου 27 του Ν. 4172/2013).
3. Ενεργοποίηση της συσταθείσας Επιτροπής Διαβούλευσης για την πρόληψη και αντιμετώπιση των φορολογικών και τελωνειακών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η αγορά.
4. Να διερευνηθεί η δυνατότητα διατήρησης του Φορολογικού Πιστοποιητικού.
5. Σύσταση περιφερειακών επιτροπών με αυξημένες αρμοδιότητες και με συμμετοχή εκπροσώπων της αγοράς για την επίλυση του εξαιρετικά υψηλού αριθμού των σωρευμένων φορολογικών και τελωνειακών εκκρεμοτήτων.
6. Ολοκλήρωση της έκδοσης των απαιτούμενων ερμηνευτικών εγκυκλίων του νέου ΚΦΕ.
7. Επιστροφή ΦΠΑ εντός 90 ημερών.
8. Εξισορρόπηση του φορολογικού κόστους των επιχειρήσεων για τη μισθωτή εργασία, όπου σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ καταγράφεται μεγάλη επιβάρυνση σε φόρους και εισφορές για την Ελλάδα.
9. Συμψηφισμός οφειλόμενων κατά την εισαγωγή φόρων (ΦΠΑ, Εισαγωγικοί Δασμοί κλπ.) με τυχόν απαιτήσεις επιστροφής ΦΠΑ ή άλλων φόρων.
10. Επιστροφή, ως εσωτερικού φόρου, του φόρου κατανάλωσης Φυσικού Αερίου που αναλίσκεται για παραγωγή προϊόντων που προορίζονται:
 - α) για παραδόσεις σε τρίτες χώρες, και,
 - β) για παραδόσεις στην ΕΕ αν όχι ολοκλήρου του ποσοστού, τουλάχιστον μέχρι του ποσοστού που ισχύει στην χώρα προορισμού.
11. Επαναφορά της δυνατότητας διενέργειας αποσβέσεων με ελεύθερη επιλογή είτε της σταθερής είτε της φθίνουσας μεθόδου.
12. Αυξήσεις κεφαλαίων επιχειρήσεων για επενδύσεις. Πρώθηση επενδύσεων με οριζόντιες και άλλες παρεμβάσεις.

13. Τροποποίηση του τρόπου υπολογισμού του ΕΝΦΙΑ στα βιομηχανικά και βιοτεχνικά ακίνητα και κατάργηση του συμπληρωματικού φόρου.
14. Εισαγωγή του θεσμού του tax ruling όπου οι απαντήσεις της φορολογικής διοίκησης σε ερωτήματα φορολογουμένων θα είναι δεσμευτικές και για άλλες όμοιες περιπτώσεις, θα είναι εύκολα προσβάσιμες στο κοινό μέσω της ιστοσελίδας www.publicrevenue.gr, ενώ θα υπάρχει και δυνατότητα προσφυγής κατά της απάντησης, ούτως ώστε η δικαιοσύνη να λειτουργεί προληπτικά και άμεσα.
15. Ως στρατηγική λύση καταπολέμησης της φοροδιαφυγής στο ΦΠΑ, θα μπορούσε να είναι η αντιστροφή χρέωσης ΦΠΑ στις συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων στην Ελλάδα, ώστε υπόχρεος καταβολής του ΦΠΑ στο δημόσιο να είναι ο αγοραστής. Με τον τρόπο αυτό: παύει ο πωλητής να γίνεται φοροεισπράκτορας και να επιβαρύνεται με τον ΦΠΑ σε περιπτώσεις μη είσπραξης του, δεν απαιτείται πλέον η διαδικασία επιστροφής ΦΠΑ καθώς ο υπόχρεος καταβολής είναι και ο δικαιούχος της έκπτωσης, είναι αδύνατον να γίνει φοροδιαφυγή στον ΦΠΑ με λήψη πλαστών ή εικονικών τιμολογίων, καθίσταται πολύ πιο εύκολη η διαπίστωση περιπτώσεων που η επιχείρηση εκπίπτει ΦΠΑ που δεν είναι εκπεστέος, ο ΦΠΑ στη λιανική πώληση καθίσταται άμεσα αποδοτέος από τον πωλητή.

β) Ποιοτική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης (Υπουργείο Δικαιοσύνης)

Η Δικαιοσύνη αποτελεί βασικό πυλώνα του συστήματος δημόσιας διακυβέρνησης. Για τις επιχειρήσεις, η ταχύτητα επίλυσης των διοικητικών διαφορών και διεκπεραίωσης όλων των δικαστικών διαδικασιών που τις αφορούν (φορολογία, συμβάσεις, διαδικασίες αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, πτώχευσης, εξυγίανσης) αποτελεί παράγοντα επιβίωσης. Οι υπέρμετρες καθυστερήσεις τις επιβαρύνουν με δυσανάλογο διοικητικό κόστος και κόστος κεφαλαίου, καθυστερούν ή ματαιώνουν επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και αποθαρρύνουν την προσέλκυση κεφαλαίων και επενδύσεων από το εξωτερικό.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΟΚΤΩ (8) ΔΕΣΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

1. Υιοθέτηση δεσμευτικού Οδικού Χάρτη υλοποίησης για την επιτάχυνση διαδικασιών και την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων.
2. Βελτίωση και ενίσχυση των υφιστάμενων θεσμών προδικαστικής επίλυσης διαφορών και ενεργός υποστήριξή τους.
3. Μείωση του όγκου των υποθέσεων, μέσω της ομαδοποίησης και εκκαθάρισης ομοειδών υποθέσεων από ειδική ομάδα δικαστικών λειτουργών, που θα συσταθεί για τον σκοπό αυτό, και με παροχή επαρκούς νομικής και διοικητικής υποστήριξης.
4. Ενίσχυση της νομικής, τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης των δικαστών για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του δικαστικού συστήματος.
5. Εισαγωγή στα δικαστήρια του θεσμού του «διοικητικού διευθυντή», με ευρείες διαχειριστικές αρμοδιότητες.
6. Υλοποίηση ολοκληρωμένου προγράμματος κωδικοποίησης και απλοποίησης της νομοθεσίας, με προτεραιότητα σε βασικούς κώδικες με επίπτωση στην επιχειρηματικότητα.
7. Γρήγορη και αποτελεσματική ολοκλήρωση του Ολοκληρωμένου [Πληροφοριακού] Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων (ΟΣΔΔΥ), το οποίο ευρίσκεται σε διαδικασία υλοποίησης και διασύνδεσής του με πληροφοριακά συστήματα άλλων

εμπλεκόμενων (όπως π.χ. δικηγορικών συλλόγων).

8. Αξιολόγηση αποδοτικότητας των δικαστηρίων, μέσω της θέσπισης συστήματος στοχοθεσίας και διαρκούς παρακολούθησης της απόδοσης των δικαστηρίων.

γ) Πτώχευση (2^η ευκαιρία) – υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

Ανάληψη πρωτοβουλιών θεσμοθέτησης ενός ειδικού πλαισίου για τα κόκκινα δάνεια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των νοικοκυριών (α' κατοικία). Λαμβάνοντας υπόψη τη νέα στρατηγική διαχείρισης των κόκκινων δανείων, θα πρέπει να αναπτυχθούν θεσμικά και τεχνικά εργαλεία επαναφοράς των επιχειρήσεων / ή των επιχειρηματιών σε οικονομική δραστηριότητα, είτε με τη μορφή επαναλειτουργίας, είτε συνενώσεων και συγχωνεύσεων, είτε με την πλήρη τελική εκκαθάριση τους.

Διασφάλιση ότι ο πτωχεύσας ο οποίος έχει κηρυχτεί συγγνωστός θα απαλλάσσεται πλήρως από τις απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας το αργότερο σε τρία έτη από την κήρυξη της πτώχευσης, περιλαμβανομένων και των προσώπων που έχουν υπαχθεί σε πτωχευτική διαδικασία.

Η πρόταση αυτή σχετίζεται τόσο με το πλαίσιο εκκαθάρισης επιχείρησης και το αποτύπωμα που αφήνουν στην αγορά χρήματος, όσο και με τη διαδικασία της περιώνυμης Δεύτερης Ευκαιρίας που θα πρέπει να αφορά και τις μικρές επιχειρήσεις.

δ) Ενίσχυση της επιχειρηματικής εξωστρέφειας

Για να επιτευχθεί ο στόχος συμμετοχής των εξαγωγών (προϊόντων, καυσίμων και υπηρεσιών) στο ΑΕΠ σε ποσοστό άνω του 40% που αποτελεί και τον κοινοτικό μέσο όρο μέχρι το 2025 με ταυτόχρονη άνοδο της συνεισφοράς της μεσαίας τεχνολογίας στις εξαγωγές από το 12% στο 24% σε βάθος δεκαετίας, απαιτούνται:

- Διατήρηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των παραδοσιακών εξαγωγικών επιχειρήσεων (π.χ. με >50% του κύκλου εργασιών από εξαγωγές).
- Διεύρυνση της εξαγωγικής βάσης. Πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα βάση εξαγωγικών επιχειρήσεων (με >20% του κύκλου εργασιών από εξαγωγές), με την εξωστρέφεια και την καινοτομία εξαρχής στον επιχειρηματικό προσανατολισμό.
- Περαιτέρω αξιοποίηση δυναμικών εξωστρεφών τομέων όπως η εφοδιαστική αλυσίδα η οποία συνεισφέρει ήδη στο ΑΕΠ ~11% (στοιχεία 2014).

ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΕΝΤΕΚΑ (11) ΔΕΣΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

1. **Εφαρμογή προγράμματος ταχείας αποκατάστασης** (crash program) της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων με παρεμβάσεις στο υπέρμετρο κόστος παραγωγής, στην ενεργητική προώθηση και προβολή, στην ταχεία διοχέτευση προϊόντων σε επιλεγμένες αγορές, στα φορολογικά κίνητρα, κτλ.
2. **Στήριξη της εξωστρεφούς επιχειρηματικότητας** με κίνητρα και ρήτρες ανάπτυξης εξαγωγών. Επιπλέον, συγκέντρωση και απλοποίηση φορολογικών κινήτρων σε θέματα R&D, εξαγωγών, βελτίωσης παγίων, διασποράς ζημιών σε φορολογικά έτη, κτλ. ώστε να υποστηριχθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων.
3. **Τραπεζικό σύστημα & ασφάλιση εξαγωγικών πιστώσεων:** Στήριξη οργανωμένων εξαγωγέων με νέες πιστώσεις, χαμηλότερο κόστος δανεισμού και μειωμένη γραφειοκρατία. Αποτελεσματικές υπηρεσίες πληροφόρησης και εκπαίδευσης των

επιχειρήσεων για τις εξαγωγικές διαδικασίες. Roadshows επιχειρήσεων σε διεθνή fora και δικτύωση με πελάτες. Αναδιοργάνωση ΟΕΑΠ με διεύρυνση των παρεχόμενων ασφαλιστικών υπηρεσιών του.

4. **Έμμεση χρηματοδότηση των εξαγωγών, μέσω:** α) της παροχής εγγυήσεων προς τις εξαγωγικές επιχειρήσεις, β) της προεξόφλησης απαιτήσεων εξωτερικού από εθνικό φορέα, γ) της εφαρμογής διαδικασιών εξαγωγικού factoring, και, δ) της σύναψης δανείων των επιχειρήσεων με το εγχώριο τραπεζικό σύστημα με ευνοϊκό επιτόκιο, για την υποστήριξη της αγοράς πρώτων υλών για την παραγωγή προϊόντων προς εξαγωγή.
5. Αποκατάσταση της εξαγωγικής ρευστότητας μέσα από τη **δημιουργία ενιαίου tax portfolio** για κάθε εξαγωγική επιχείρηση με άμεσο συμψηφισμό κάθε μορφής χρεωστικών / πιστωτικών φόρων και τελών (συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ).
6. **Ενίσχυση της συνολικής προσπάθειας της χώρας για αύξηση των εξαγωγών, των δυναμικών κλάδων και ανταγωνιστικών προϊόντων μέσω ειδικών προγραμμάτων προβολής και ενίσχυσης του ελληνικού σήματος Made in Greece.**
7. **Άρση εμποδίων** στο διασυνοριακό εμπόριο, προς την κατεύθυνση των φθηνότερων, ταχύτερων και απλούστερων υπηρεσιών.
8. **Αποτελεσματική πρόσβαση και πληροφόρηση** των επιχειρήσεων για τις διεθνείς αγορές μέσα από την αναβάθμιση της λειτουργίας των Πρεσβειών ως business hubs παροχής πληροφοριών εισόδου σε χώρες-στόχους (π.χ. νομοθετικό πλαίσιο, στατιστικά στοιχεία, στρατηγική πληροφόρηση, εμπόδια εισόδου, κτλ.).
9. **Πιστοποιήσεις:** Περαιτέρω απλοποίηση των διαδικασιών λήψης τελωνειακών πιστοποιητικών (π.χ. ΑΕΟ, απλουστευμένες διαδικασίες, κτλ.). Επίσης, δημιουργία (στην Ελλάδα) εργαστηρίων για την πιστοποίηση συμμόρφωσης με εθνικές και ευρωπαϊκές οδηγίες (π.χ. EN 15651: S, EN 1504-02, ETAG 005: L, επικινδυνότητα φορτίων, κτλ.).
10. **Πρότυπα - branding:** Αφορά στην προώθηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων βασισμένη στην ποιότητα και στην αναγνωρισιμότητα.
11. **Θεσμικά όργανα:** Η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο σχεδιασμό, υλοποίηση και διακυβέρνηση της εθνικής στρατηγικής εξωστρέφειας είναι κρίσιμος παράγοντας. Έτσι δίνεται προτεραιότητα στη θέσπιση «Διυπουργικής Επιτροπής για την Εξωστρέφεια», με αποστολή τη συμφωνία κράτους - επιχειρήσεων στις χώρες - στόχους, στις εξαγωγικές και μηχανισμούς στήριξης των εξαγωγών.

ε) Καλή νομοθέτηση και ρυθμιστική διοίκηση

ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ (13) ΔΕΣΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

1. Υλοποίηση των προβλέψεων του Νόμου 4048/2012 για τη Ρυθμιστική Διοίκηση και την καλή νομοθέτηση.
2. Ενεργοποίηση της «Επιτροπής Απλούστευσης Διαδικασιών», η οποία προτείνουμε να ασχοληθεί κατά προτεραιότητα με θέματα κωδικοποίησης της νομοθεσίας που αφορά τη βιομηχανία.
3. «Απλοποίηση της νομοθεσίας για την επιχειρηματικότητα». Εκπόνηση Νόμου Πλαισίου με την ενεργό συμμετοχή των φορέων της επιχειρηματικής κοινότητας για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των χρόνιων δυσλειτουργιών.
4. Δημιουργία Κεντρικού μηχανισμού συντονισμού & ελέγχου ποιότητας των εκθέσεων επιπτώσεων (Νέα Αρχιτεκτονική) και ανάπτυξη Δικτύου υποστηρικτικών δομών στα υπουργεία για την κατάρτιση εκθέσεων.
5. Δυνατότητα ανάθεσης της εκτίμησης συνεπειών ρυθμίσεων και σε εξωτερικούς φορείς

όπου διαπιστώνονται ή προοικονομούνται σημαντικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

6. Πρόγραμμα κατάρτισης για την ποσοτικοποίηση επιπτώσεων στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας & τη σύνταξη εκθέσεων επιπτώσεων.

7. Ανάπτυξη εργαλείων, προτύπων, οδηγών, καλών πρακτικών για την ποσοτικοποίηση & εκτίμηση επιπτώσεων.

8. Αναβάθμιση των ηλεκτρονικών υποδομών πρόσβασης και διαχείρισης της δημόσιας πληροφορίας, της ανοιχτής διακυβέρνησης και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

9. Πρόγραμμα διενέργειας ex ante και ex post εκθέσεων επιπτώσεων για δέσμες νομοθεσίας με επίπτωση στην επιχειρηματικότητα και ρητή αναφορά σε αυτές σε όλα τα μελλοντικά νομοσχέδια με επιπτώσεις στην επιχειρηματικότητα.

10. Πρόγραμμα εκπαίδευσης μελών Κοινοβουλίου για την αξιοποίηση των εκθέσεων επιπτώσεων.

11. Ετήσια έκθεση αξιολόγησης του βαθμού αξιοποίησης των αποτελεσμάτων στο ρυθμιστικό έργο (και συγκεκριμένα σε ρυθμίσεις με επίπτωση στο επιχειρηματικό περιβάλλον).

12. Υλοποίηση του Εθνικού Σχεδίου για τη Συμμαχία για την Ανοιχτή Διακυβέρνηση που περιλαμβάνει την αναβάθμιση του συστήματος ανοιχτών διαβουλεύσεων, διαφάνειας, λογοδοσίας και ανοιχτότητας της Διοίκησης και της Νομοθετικής Εξουσίας.

13. Συμμετοχή των φορέων της επιχειρηματικότητας στη διαδικασία διαβούλευσης κατά την παραγωγή δευτερογενούς νομοθεσία στον τομέα που τους αφορά.

στ) Ευθύνη διοικούντων νομικά πρόσωπα και μετόχων

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει η ανάγκη αλλαγής και εκσυγχρονισμού του νομικού πλαισίου που καλύπτει την απονομή δικαιοσύνης (αστικής και ποινικής) και την επιβολή ποινών σε όσους ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα στη χώρα μας, ιδιαιτέρως δε για τους εκπροσώπους της βιομηχανίας, όπου κατά κανόνα απασχολείται μεγάλος αριθμός εργαζομένων και αναφέρονται ζητήματα κάθε είδους, λόγω της πολυσχιδούς δραστηριότητας της. Είναι δε σημαντικό να επισημανθεί ότι ενώ η Ευρωπαϊκή Οδηγία 89/391/12.6.1989) παρείχε στα κράτη-μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν την ολική ή μερική απαλλαγή των εργοδοτών από την ευθύνη για συμβάντα οφειλόμενα σε συνθήκες ή γεγονότα οι συνέπειες των οποίων δεν θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί παρ' όλη την επιδειχθείσα επιμέλεια τους (Τμήμα II, άρθρο 5) η ελληνική νομοθεσία εξάντλησε τα όρια της αυστηρότητας και επέβαλε ποινές ακόμη και για γεγονότα ή συμβάντα που δεν θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί ακόμη και με την επίδειξη κάθε είδους επιμέλειας από πλευράς του εργοδότη.

B5) Θέματα αρμοδιότητας άλλων επιτροπών του Φόρουμ

Οι παρακάτω τομείς πολιτικής, καθοριστικοί για το επιχειρηματικό περιβάλλον, αποτέλεσαν αντικείμενο ενασχόλησης άλλων Ομάδων του Φόρουμ στις εκθέσεις των οποίων παραπέμπουμε, ήτοι:

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ/ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

ΜΕΙΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Συνοπτικός πίνακας καταγραφής προτάσεων της Ομάδας ΣΤ «Επιχειρηματικό Περιβάλλον»		
Θ.Π.	Νομοθετικές πρωτοβουλίες	Πολιτικές πρωτοβουλίες, παρεμβάσεις, συνεννοήσεις
Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων	<p>Πλήρης εφαρμογή του Ν.4262/2014, έκδοση των κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται από αυτόν και των τροποποιήσεων αυτού, όπου απαιτούνται, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του το ταχύτερο δυνατό.</p> <p>Άμεση κατάργηση και της αδείας λειτουργίας για τις οικονομικές δραστηριότητες εντός όλων των κατηγοριών των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων (πέραν της άδειας εγκατάστασης που ήδη ούτως ή άλλως δεν χρειάζεται).</p>	
Χωροταξικό / Επιχειρηματικά Πάρκα	Βελτίωση του υφιστάμενου πλαισίου αδειοδότησης Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011), σύμφωνα με τις προτάσεις που αναφέρονται αναλυτικά εντός κειμένου.	<p>Άμεση ενεργοποίηση του άρθρου 6, παρ.1δ του Ν.4269/2014 (επισπεύδον το Υπουργείο Περιβάλλοντος).</p> <p>Εκτεταμένη και σε βάθος διαβούλευση μεταξύ του Υπουργείου Οικονομίας (ΓΓΒ), του Υπουργείου Περιβάλλοντος, των λοιπών συναρμόδιων Φορέων και της βιομηχανίας, για τον εντοπισμό όλων των σημερινών προβλημάτων σχετικά με τον χωροταξικό σχεδιασμό και τη συντονισμένη προώθηση της επίλυσής τους (επισπεύδον το Υπουργείο Περιβάλλοντος).</p>
Πολιτική Ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς	Αναμόρφωση του συστήματος εποπτείας της αγοράς των βιομηχανικών προϊόντων με τη θεσμοθέτηση ενός ενιαίου, αποκεντρωμένου, διαφανούς και αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας αγοράς για όλα τα βιομηχανικά προϊόντα (εναρμονισμένου ή μη τομέα, συμπεριλαμβανομένων και των καταναλωτικών).	<p>Εάν το προτεινόμενο σύστημα είναι να περιλαμβάνει και βιομηχανικά προϊόντα αρμοδιότητας και άλλων Φορέων, απαιτείται συνεννόηση με τα άλλα Υπουργεία. Αλλιώς η νομοθετική πρωτοβουλία θα περιοριστεί μόνο στα προϊόντα αρμοδιότητας της ΓΓΒ, που ούτως ή άλλως καλύπτουν το 70% των βιομηχανικών προϊόντων που κυκλοφορεί στην ελληνική αγορά.</p> <p>Πέραν της αναμόρφωσης του συστήματος εποπτείας της αγοράς θεωρείται παράλληλα απαραίτητη η αναβάθμιση και συμπλήρωση των υφισταμένων ελληνικών εργαστηρίων δοκιμών και ελέγχων για την παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών δοκιμών, αναλύσεων, διακριβώσεων και ελέγχων των βιομηχανικών προϊόντων μέσω σχετικής χρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ.</p>
Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων		Για την βελτίωση της φορολογικής δικαιοσύνης, την ποιοτική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης και τους κανόνες της πτώχευσης και την 2 ^η ευκαιρία για τις πτωχυμένες επιχειρήσεις, προτείνονται πρωτοβουλίες που αναφέρονται αναλυτικά εντός κειμένου. (Επισπεύδον το Υπουργείο Οικονομικών και ο Τομέας Οικονομίας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: Αδειοδότηση οικονομικών δραστηριοτήτων

ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Συνοπτικά, οι τροποποιήσεις του Ν.4262/2014 πρέπει να είναι οι ακόλουθες:

- ✓ κατάργηση της πρόβλεψης των «γενικών όρων λειτουργίας», και η αντικατάστασή του με την διαδικασία της «γνωστοποίησης»
- ✓ κατάργηση του κεφαλαίου Γ' (Πιστοποίηση), και η πιθανή αντικατάστασή του εφόσον κριθεί αναγκαίο από διάταξη που θα κάνει αναφορά στην υφιστάμενη νομοθεσία που καλύπτει το συγκεκριμένο θέμα
- ✓ κατάργηση του κεφαλαίου Ε' (Έλεγχος και Εποπτεία), δεδομένου ότι παραπέμπει σε φορολογικούς ελέγχους και η αντικατάστασή του από γενικές αρχές ελέγχου που θα εδράζονται σε διεθνώς καλές πρακτικές (π.χ. ΟΟΣΑ)
- ✓ κατάργηση του κεφαλαίου ΣΤ' (Αρμόδιες Αρχές) και αντικατάστασή του από γενικότερη διατύπωση ως προς τις αρμόδιες αρχές οι οποίες τελικά θα προσδιορίζονται στην ειδικότερη νομοθεσία που θα διέπει κάθε ομάδα δραστηριοτήτων
- ✓ τροποποίηση του κεφαλαίου Η (Διοικητικές και Ποινικές Κυρώσεις, Αστική Ευθύνη) στην κατεύθυνση υποβοήθησης της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων και της αναλογικότητας των σχετικών προβλέψεων
- ✓ κατάργηση του άρθρου 18 διότι αυτό χαρακτηρίζεται από νομοτεχνική αστοχία αφού επανέλαβε αποσπασματικές διατάξεις του Γ Μέρους του Ν. 3982/2011, ενώ θα μπορούσε να παραπέμπει ευθέως σε αυτές. Επίσης, επιχειρεί να εντάξει στο νέο σύστημα αδειοδοτήσεων του Ν. 4262/2014 και την αδειοδότηση των Επιχειρηματικών Πάρκων (Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων) με τρόπο που καθιστά ακόμα δυσχερέστερη τη διαδικασία αδειοδότησης τους

Επιπλέον προτείνονται τροποποιήσεις στα θέματα που αφορούν το πεδίο εφαρμογής, τις αρμοδιότητες της επιτροπής ανταγωνισμού, τα παράβολα, τις προσφυγές ενώπιον των Υπουργών κ.α. Οι σχετικές τροποποιήσεις προτείνονται από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου και έχουν προκύψει μετά και την σχετική διαβούλευση με την Παγκόσμια Τράπεζα.

Λοιπές προτάσεις

- επίσπευση έκδοσης των απαιτούμενων δευτερογενών νομοθετημάτων (Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων) του Ν.4262/2014
- εναρμόνιση των αδειοδοτικών διαδικασιών με τα ευρωπαϊκά δεδομένα
- καθιέρωση ηλεκτρονικών διαδικασιών αδειοδότησης
- σύσταση Κεντρικής Υπηρεσίας μιας στάσης
- άρση των συναρμοδιοτήτων Υπουργείων και Υπηρεσιών
- αναβάθμιση του ρόλου των ελεγκτικών μηχανισμών και τυποποίηση των διαδικασιών και των όρων της ελεγκτικής διαδικασίας
- έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος για την αδειοδότηση από τα Επιμελητήρια

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: Χωροταξικό – Επιχειρηματικά Πάρκα

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Ο κατάλληλος και αποτελεσματικός στρατηγικός χωρικός σχεδιασμός αξιολογείται ως ένας άξονας μείζονος σημασίας για τη βιομηχανία, και ειδικά για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, δεδομένων συγκεκριμένων ειδικών χαρακτηριστικών του τομέα που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τα στοιχεία της χωροταξικής διάστασης. Αυτά αναφέρονται, μεταξύ άλλων, στο ειδικό βάρος που κατέχουν οι κοινές ή διαφοροποιούμενες χωροθετικές παράμετροι στον τομέα, στην εξάρτηση από την ύπαρξη και την ποιότητα των υφιστάμενων υποδομών καθώς και από τις προοπτικές ανάπτυξης αυτών, αλλά και στο ρόλο που αναλαμβάνει η δραστηριότητα στον κλάδο σε όρους περιφερειακής ανάπτυξης.

Η χωροταξική διάσταση μπορεί να αξιοποιηθεί για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και κατ' επέκταση την ενίσχυση της παραγωγικής/οικονομικής δραστηριότητας στη βιομηχανία, μέσω της βελτίωσης των συνθηκών και προοπτικών λειτουργίας των υφιστάμενων επιχειρήσεων, αλλά και της προσέλκυσης και προοπτικών επιτυχίας νέων, σε όρους χωροταξίας. Είναι σαφές ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι υφιστάμενες δομικές πτυχές, οι οποίες δεν δύνανται ή/και δεν θα ήταν επιθυμητό να μεταβληθούν σε βραχυπρόθεσμο ή μακροπρόθεσμο ορίζοντα και συνεπώς πρέπει να τίθενται συγκεκριμένοι στόχοι, προδιαγράφοντας ένα πλαίσιο εφικτότητας και ρεαλιστικών δυνατοτήτων.

Οι υφιστάμενες δομικές πτυχές αναφέρονται κυρίως στη συγκέντρωση των βιομηχανικών μονάδων στις ευρύτερες μητροπολιτικές ζώνες, εξαιτίας των πλεονεκτημάτων σε χωροταξικούς όρους που αυτές προσφέρουν, και συνεπώς στον σημαντικό ρόλο της αστικής χωροθέτησης. Παράλληλα, δεδομένη είναι η επικράτηση της διάσπαρτης σημειακής χωροθέτησης έναντι της χωροθέτησης σε οργανωμένους υποδοχείς, εξαιτίας θεσμικών και κλαδικών παραμέτρων. Επιπροσθέτως, οι δομικές αυτές πτυχές σχετίζονται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά χωροθετικής εξάρτησης από πρώτες ύλες ή από συγκεκριμένες εγκαταστάσεις και υποδομές. Είναι σαφές ότι μια ριζική χωροταξική αναδιάρθρωση δεν είναι εφικτή, προφανώς ούτε και επιθυμητή, τουλάχιστον σε βραχυ-μεσοπρόθεσμο ορίζοντα. Ωστόσο, απαραίτητες καθίστανται δράσεις που διορθώνουν αλλά και αποτρέπουν τη διατήρηση ή/και επέκταση στρεβλώσεων περιβαλλοντικού, πολεοδομικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα, καθώς και παρεμβάσεις που στηρίζουν τις όποιες δυνατότητες εξομάλυνσης των υφιστάμενων ανισοτήτων σε όρους χωρικής ανάπτυξης, για παράδειγμα μέσα από την οργανωμένη εγκατάσταση βιομηχανικών μονάδων ή/και την προώθηση της βιομηχανικής κινητικότητας, π.χ. μέσω της μετεγκατάστασης μονάδων. Οι όποιες δράσεις/παρεμβάσεις σαφώς δεν πρέπει να διεξάγονται αποσπασματικά, και επιπροσθέτως οφείλουν να διατηρούν χαρακτηριστικά δυναμικής εξέλιξης στο χρόνο.

ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Το θεσμικό πλαίσιο χωροθέτησης και ανάπτυξης των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων, παρά τις σημαντικές βελτιώσεις που έχουν γίνει με το Τρίτο Μέρος του Ν.3982/2011, παρουσιάζει προβλήματα και απαιτούνται βελτιώσεις, στις παρακάτω κατευθύνσεις:

- Χωροθέτηση νέων Επιχειρηματικών Πάρκων (ΕΠ).
- Άμεση κατάρτιση και εφαρμογή των κανονιστικών πράξεων του Ν.4302/2014 για τα Πάρκα Εφοδιαστικής
- Επιτάχυνση των διαδικασιών ίδρυσης και ανάπτυξης νέων Επιχειρηματικών Πάρκων.
- Χρηματοδότηση υλοποίησης νέων ΕΠ, με ad hoc ποσοστό ενίσχυσης 35% επί των δαπανών των έργων υποδομής, ανεξαρτήτως μεγέθους ΕΑΝΕΠ και γεωγραφικής περιοχής.
- Υπαγωγή / εξομοίωση Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων θεσμοθετημένων βάσει προηγούμενων καθεστώτων στο Ν. 3982/2011, με ευέλικτη και ταχεία διαδικασία.
- Ταχύτερη και απλούστερη οργάνωση των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων.
- Υπαγωγή / εξομοίωση Λιμενικών Εμπορικών Ζωνών στο Ν.3982/2011 με ευέλικτη και ταχεία διαδικασία, βασιζόμενη στην έγκριση των πρόσθετων αναγκαίων έργων υποδομής, π.χ. οδικών και σιδηροδρομικών συνδέσεων, διαχείρισης αποβλήτων, δικτύων κλπ., καθώς και ενός ειδικού Κανονισμού Λειτουργίας.
- Θεσμοθέτηση των προβλεπόμενων από το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία, Επιχειρηματικών Πάρκων μεγάλων Μεμονωμένων Μονάδων, βασιζόμενη στην έγκριση των πρόσθετων αναγκαίων έργων υποδομής, καθώς του Κανονισμού Λειτουργίας τους.
- Θεσμοθέτηση υποχρεωτικής ανάρτησης του τιμοκαταλόγου πώλησης οικοπέδων στην επίσημη ιστοσελίδα των ΕΑΝΕΠ
- Διασφάλιση της ανταποδοτικότητας των υπηρεσιών ηλεκτροφωτισμού, καθαριότητας και διαχείρισης απορριμμάτων, καθώς επίσης και της βιωσιμότητας της λειτουργίας και της διαχείρισης των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων.
- Αύξηση και ρητή θεσμοθέτηση των κινήτρων ενίσχυσης στον Αναπτυξιακό Νόμο για προσέλκυση επενδύσεων με ad hoc ενισχύσεις μέσα σε Οργανωμένους Υποδοχείς Δραστηριοτήτων (ΒΙΠΕ, ΒΕΠΕ, ΕΠ), είτε με ad hoc ενίσχυση ποσοστού 35%, είτε με ένα μίγμα οικονομικών ενισχύσεων και φορολογικών απαλλαγών.
- Υιοθέτηση «διακήρυξης» κατευθυντηρίων αρχών για τη σημασία των ΕΠ για το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, την προστασία του περιβάλλοντος, την ποιότητα ζωής, την επιχειρηματικότητα και την κυκλική οικονομία.
- Διευθέτηση των διαφόρων θεμάτων που σχετίζονται με τη διοίκηση και διαχείριση των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων.
- Θεσμοθέτηση ειδικού τέλους για τις επιχειρήσεις που αποφασίζουν την ανέγερση των κτιριακών εγκαταστάσεων σε εκτός σχεδίου περιοχές, εφόσον υπάρχουν Επιχειρηματικά Πάρκα με διαθέσιμες εκτάσεις στα όρια του Δήμου αυτού, που θα καταβάλουν εφάπαξ στις ΕΑΝΕΠ ή ΕΔΕΠ των Επιχειρηματικών Πάρκων του Δήμου, ίσου με το 30% της επίσημης τιμής πώλησης των οικοπέδων σε αυτές και καθορισμό Δημοτικών Τελών προσαυξημένων κατά 30% των ισχυόντων για τις εγκαταστάσεις εντός των Επιχειρηματικών Πάρκων. Η απαλλαγή από αυτό το τέλος, θα προβλέπεται

πότε θα ισχύει, εφόσον τεκμηριώνεται αδυναμία εγκατάστασης μέσα σε Επιχειρηματικό Πάρκο.

- Πρόβλεψη ουσιαστικής βελτίωσης των ποσοστών επιχορηγήσεων που προβλέπει ο αναπτυξιακός νόμος, μέχρι του ανώτατου ποσοστού που ορίζει ο Χάρτης Περιφερειακών Ενισχύσεων για κάθε περιοχή.
- Θέσπιση σταθερού φορολογικού καθεστώτος προκειμένου να προσελκυσθούν νέες παραγωγικές επενδύσεις και να αποτελέσει κίνητρο παραγωγικών επεκτάσεων και εκσυγχρονισμού των ήδη υφιστάμενων επιχειρήσεων.
- Θέσπιση συστήματος διενέργειας αποσβέσεων κατ'επιλογήν του επενδυτή για τις νέες παραγωγικές επενδύσεις.
- Είναι εξαιρετικά σημαντική την πρωτοδότηση της εγκατάστασης επιχειρήσεων σε ΒΕΠΕ και Επιχειρηματικά Πάρκα, έναντι της άναρχης εγκατάστασης δραστηριοτήτων. Η ενίσχυση αυτή θα πρέπει κατά την άποψή μας να ενταχθεί στα ειδικά καθεστάτα ενισχύσεων με βάση τα γεωγραφικά κριτήρια που θα ισχύουν ανεξαρτήτως μεγέθους ή άλλων χαρακτηριστικών της επένδυσης. Επιπροσθέτως εκτιμούμε ότι είναι πολύ σημαντικό οι περιφερειακές ενισχύσεις για επιχειρηματικές επενδύσεις σε ΒΕΠΕ και Επιχειρηματικά Πάρκα να είναι μεταξύ των ανωτάτων σε κάθε περιφέρεια.

1. Αναλυτικά μέτρα για την απαιτούμενη βελτίωση του υφιστάμενου πλαισίου αδειοδότησης Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011).

- Η πρακτική εφαρμογή του Ν. 3982/2011 έχει καταδείξει ότι λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων χρηματοδότησης, η ανάπτυξη νέων Επιχειρηματικών Πάρκων είναι πιο εφικτή εάν γίνεται τμηματικά, σε φάσεις. Με την υπάρχουσα διατύπωση ο Ν.3982/2011 (άρθρο 53 παρ. 3) απαιτεί, για να είναι δυνατή η ανάπτυξη του Επιχειρηματικού Πάρκου σε φάσεις, η συνολική έκταση του ΕΠ να είναι μεγαλύτερη από 2.000 στρέμματα. **Προτείνεται η τροποποίηση της διάταξης αυτής, ώστε η ανάπτυξη του ΕΠ σε φάσεις να είναι εφικτή όταν η συνολική έκταση αυτού είναι μεγαλύτερη από 1.000 στρέμματα. Στο ίδιο πλαίσιο προτείνεται η εξέταση της δυνατότητας ανάπτυξης των υποδομών των Επιχειρηματικών Πάρκων ανά οικοδομικό τετράγωνο ή και ανά γήπεδο, ανάλογα με την πρόοδο των πωλήσεων από τον Φορέα.**
- **Στο άρθρο 44, οι ελάχιστες εκτάσεις των 150 ή 100 στρ. για ΕΠ, τύπου Α και τύπου Β αντίστοιχα, θεωρούνται πολύ μικρές εκτάσεις για την ανάπτυξή τους και πρέπει να αυξηθούν.** Όπως ισχύουν σήμερα, ουσιαστικά οριοθετούν/ χωροθετούν μικρές διάσπαρτες βιομηχανικές ζώνες και απλά «θωρακίζουν» νομικά την εκτός σχεδίου δόμηση με την προσθήκη πολλών και διάσπαρτων έργων υποδομής. Η διάταξη αυτή είναι ασύμβατη με τη χωροταξία και το περιβάλλον και δυσμενής για κάθε περιοχή. Αντί να δημιουργούνται οργανωμένες συγκεντρώσεις δραστηριοτήτων, οι εκτός σχεδίου περιοχές κινδυνεύουν να «γεμίσουν» με διάσπαρτα μικρά Επιχειρηματικά Πάρκα, το δε Δημόσιο να επιβαρύνεται για κάθε ένα απ' αυτά ξεχωριστά με (συγχρηματοδοτούμενα) έργα υποδομής (δρόμοι, κόμβοι, δίκτυα, ελεγκτικοί μηχανισμοί κλπ.), σε αντίθεση με κάθε όφελος που δημιουργούν οι «οικονομίες κλίμακας» ενός Επιχειρηματικού Πάρκου ευλόγου μεγέθους.

- Προτείνεται κατάλληλη τροποποίηση του άρθρου 52 ως προς τους όρους δόμησης των ΕΠ Εφοδιαστικής Αλυσίδας (Logistics) του άρθρου 41 παρ. 1 περ δδ. Συγκεκριμένα προτείνεται να περιορισθεί η κάλυψη σε ποσοστό 50%, ενώ το επιτρεπόμενο ύψος πρέπει να ορισθεί σε 30μ (προκειμένου να συμπεριλαμβάνονται και «ρομποτικές» αποθήκες που προδιαγράφουν αυτό το ύψος λειτουργίας), τα δε πλάγια όρια να είναι υποχρεωτικά κατ' ελάχιστον 10μ για λόγους ασφαλείας, πρασίνου, περιμετρικής κυκλοφορίας, κλπ. Σημειώνουμε ότι οι υπαίθριοι χώροι (υποχρεωτικός ακάλυπτος χώρος) για οποιαδήποτε δραστηριότητα έχουν μεγάλη συμμετοχή στη λειτουργία μιας επιχείρησης (parking, χώροι ελιγμών, εσωτερικοί δρόμοι, κλπ.).
- δ) Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 54 απλοποιούν την περιβαλλοντική αδειοδότηση των δραστηριοτήτων που εγκαθίστανται στα Επιχειρηματικά Πάρκα του Γ' Μέρους του Ν. 3982/2011. Για λόγους πλήρους εναρμόνισης του καθεστώτος και στα πλαίσια των κανόνων του υγιούς ανταγωνισμού, υφίσταται επαρκές έρεισμα ώστε η προαναφερόμενη απλοποίηση των διαδικασιών λειτουργίας μίας επιχείρησης να επεκταθεί και στους λοιπούς Οργανωμένους Υποδοχείς, δηλαδή αυτούς των Ν.4458/1965 και Ν.2545/1997.
- ε) Το άρθρο 52 του Ν. 3982/2011 ρύθμισε τη διαδικασία της πολεοδόμησης και εφαρμογής των πολεοδομικών μελετών στα Επιχειρηματικά Πάρκα που αναπτύσσονται σύμφωνα με το νόμο αυτό. Με τη διάταξη της παραγράφου 2α του άρθρου 51 του Ν. 4178/2013 (ΦΕΚ Α 174) επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής ορισμένων ρυθμίσεων πολεοδομικού σχεδιασμού του άρθρου 52 - συγκεκριμένα εκείνων που αφορούν στην τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου - στην πολεοδόμηση των λοιπών Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων της παραγράφου 4 του άρθρου 41 Ν. 3982/2011, δηλαδή των ΒΙ.ΠΕ. του Ν. 4458/1965 και των ΒΕΠΕ του Ν. 2545/1997. Για λόγους πλήρους εναρμόνισης του καθεστώτος και στα πλαίσια των κανόνων του υγιούς ανταγωνισμού, κρίνεται αναγκαίο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του συνόλου των ρυθμίσεων πολεοδομικού σχεδιασμού του άρθρου 52 του Ν. 3982/2011 σε όλους τους ΟΥΔ.
- στ) Σύμφωνα με την σήμερα ισχύουσα νομοθεσία, η παροχή στους Οργανωμένους Υποδοχείς Δραστηριοτήτων των υπηρεσιών συλλογής αστικών απορριμμάτων, καθαριότητας και κοινόχρηστου ηλεκτροφωτισμού ανήκει στους ΟΤΑ Α' βαθμού. Ωστόσο συχνά παρατηρείται είτε αδυναμία παροχής των προβλεπόμενων υπηρεσιών από τους ΟΤΑ Α' βαθμού ή αδυναμία σύναψης σχετικών συμβάσεων, με σκοπό ποσοστό των τελών να καταβάλλονται στους φορείς διαχείρισης των ΟΥΔ για την άσκηση των προαναφερθεισών υπηρεσιών.
- Να σημειωθεί η πλήρης αδυναμία σήμερα των Δήμων να παρέχουν υπηρεσίες συλλογής και άλλων αποβλήτων πλην των αστικών, τα οποία σε ένα Επιχειρηματικό Πάρκο δεν υπερβαίνουν το 5% των συνολικών αποβλήτων, για αυτό το λόγο και υπάρχει αναντιστοιχία εμβαδού κτιρίων που υπολογίζονται τα Δημοτικά Τέλη, από τις πραγματικές επιφάνειες που θα έπρεπε να υπολογίζονται ως προς την «παραγωγή» αποβλήτων.
- Προτείνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης να ανατίθεται στην ΕΑΝΕΠ ή ΕΔΕΠ μέρος ή το σύνολο των ως άνω υπηρεσιών με μεταβίβαση

ανάλογου μέρους των δημοτικών τελών και έως του ποσοστού 70% των εισπραττόμενων τελών, σε περίπτωση που ο Ο.Τ.Α. Α΄ βαθμού, στα διοικητικά όρια του οποίου υφίσταται το ΕΠ δεν παρέχει τις προαναφερθείσες υπηρεσίες και η ΕΑΝΕΠ ή η ΕΔΕΠ επιθυμεί να τις αναλάβει στα πλαίσια της διοίκησης και διαχείρισης του Επιχειρηματικού Πάρκου ενώ δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία και σύμβαση μεταξύ του οικείου ΟΤΑ Α΄ βαθμού και αυτής. Για την ανάθεση αυτή να υποβάλλεται τεκμηριωμένο τεχνοοικονομικά αίτημα της ΕΑΝΕΠ ή της ΕΔΕΠ, και να ζητείται γνώμη του αρμοδίου Ο.Τ.Α. Α΄ βαθμού. Στην περίπτωση αυτή η ΕΑΝΕΠ ή η ΕΔΕΠ θα εισπράττει το ορισθέν ποσοστό των δημοτικών τελών, απευθείας από τη ΔΕΗ με διαδικασία που θα ρυθμίζει σχετική Υπουργική Απόφαση. Οι προβλέψεις αυτές να εφαρμόζονται και στους λοιπούς Οργανωμένους Υποδοχείς Μεταποιητικών και Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων της παραγράφου 4 του άρθρου 41 του Ν.3982/2011.

- Προτείνεται, για λόγους πλήρους εναρμόνισης του καθεστώτος και στα πλαίσια των κανόνων του υγιούς ανταγωνισμού, να εκδοθεί κανονιστική Υπουργική Απόφαση η οποία θα καθορίζει τις προδιαγραφές σύνταξης και έγκρισης των Κανονισμών Λειτουργίας των Οργανωμένων Υποδοχέων Δραστηριοτήτων.
- Τα τελευταία χρόνια, τα μακροοικονομικά δεδομένα της οικονομίας αλλάζουν πολύ γρήγορα, αλλά και ο σχεδιασμός των βιομηχανικών εγκαταστάσεων ως προς τα απαιτούμενα κτιριακά μεγέθη. Οι δραστηριότητες της εφοδιαστικής αλυσίδας καταλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερο ποσοστό των οικονομικών δραστηριοτήτων ενώ απαιτείται όλο και μεγαλύτερη ευελιξία των Φορέων ανάπτυξης Επιχειρηματικών Πάρκων. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να επανεξεταστεί η αναγκαιότητα της ύπαρξης του περιορισμού του 60% για τις μεταποιητικές δραστηριότητες που ορίζει η παρ. 2 του άρθρου 43 του Ν.3982/2011 η οποία δεν φαίνεται την παρούσα χρονική περίοδο να εξυπηρετεί πλέον κάποιο σκοπό.
- Παρά τις όποιες βελτιώσεις έγιναν με το Ν.3982/2011, η διαδικασία αδειοδότησης των Επιχειρηματικών Πάρκων παραμένει χρονοβόρα. Για τη συντόμηση του χρόνου προτείνεται η αντικατάσταση της Απόφασης Έγκρισης ανάπτυξης Επιχειρηματικού Πάρκου, δηλαδή της ΚΥΑ του άρθρου 47. παρ. 1, από Υπουργική Απόφαση του αρμοδίου Υπουργού, κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας Διεύθυνσης της ΓΓΒ, με τη διατήρηση των δύο γνωμοδοτήσεων των Διευθύνσεων του ΥΠΕΝ (Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης και Χωροταξικού Σχεδιασμού).
- Για τον ίδιο λόγο προτείνεται η θεσμοθέτηση της δυνατότητας μεταβολής της έκτασης και των ορίων του Επιχειρηματικού Πάρκου με απόφαση της ιεραρχίας της ΓΓΒ, έναντι της προβλεπόμενης ΚΥΑ των Υπουργών ΥΠΕΝ, ΥΠΟΙΚ και κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, για ήσσονος σημασίας μεταβολές και για συνολική έκταση γης μικρότερη του 15% της αρχικής.
- Στην κατάργηση της υποχρέωσης περιμετρικού πρασίνου από την πλευρά του δρόμου, όταν η οριογραμμή του ΕΠ ή του ΕΠΕ είναι αυτοκινητόδρομος ή εθνική οδός πρωτεύοντος ή δευτερεύοντος δικτύου.

- **Θεσμοθέτηση της δυνατότητας ενεργοποίησης μηχανισμού διασφάλισης της είσπραξης των νομοθετημένων πόρων της ΕΔΕΠ, κατά το πρότυπο του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων**, από τις εγκατεστημένες επιχειρήσεις, βάσει του ισχύοντος Κανονισμού Λειτουργίας και των οριζόμενων στο άρθρο 58 του νόμου και μετά την πάροδο 6 μηνών από την έναρξη κάθε οφειλής.
 - **Άρση των περιορισμών εγκατάστασης νέων δραστηριοτήτων μέσης όχλησης σε Επιχειρηματικά Πάρκα στην Αττική**, με σκοπό την ενδυνάμωση των προσπάθειών οργάνωσης των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων, την περιβαλλοντική απορρύπανση, την ολοκλήρωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων εντός των Επιχειρηματικών Πάρκων (αλυσίδες αξίας) και τη δημιουργία υποδοχέων εγκατάστασης για νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες σε κορεσμένες περιοχές.
 - **Απαλλαγή από την υποχρέωση έκδοσης ΑΕΠΟ των επιχειρήσεων στα Επιχειρηματικά Πάρκα** για την αδειοδότηση των μεταποιητικών και συνοδών δραστηριοτήτων της κατηγορίας Α2, με την προϋπόθεση ότι τα όρια των ρύπων της δραστηριότητας που εξετάζονται δεν υπερβαίνουν τα όρια των εγκεκριμένων Περιβαλλοντικών όρων του Επιχειρηματικού Πάρκου.
 - **Θέσπιση ειδικών φορολογικών κινήτρων στα ΕΠ**, όπως η επιστροφή μέρους του ΦΠΑ της ΕΑΝΕΠ ή ο καθορισμός του συντελεστή ΦΠΑ συναλλαγών για δαπάνες ανάπτυξης των Επιχειρηματικών Πάρκων στο 18% και περιορισμός των δικαιωμάτων του συμβολαιογράφου και του άμισθου υποθηκοφύλακα στις 4.000 € και 2.000 € αντίστοιχα.
 - **Η ύπαρξη δασικών εκτάσεων** εντός της περιοχής που προορίζεται για την ανάπτυξη του Επιχειρηματικού Πάρκου, για τις οποίες δεν έχει ολοκληρωθεί στο στάδιο της αδειοδότησης του Επιχειρηματικού Πάρκου η διαδικασία χαρακτηρισμού κατά το άρθρο 14 του Ν. 960/1998, **να μην εμποδίζει την έκδοση ΚΥΑ του άρθρου 47 παρ. 1.**
- 2. Διακήρυξη κατευθυντήριων αρχών για τη σημασία των Επιχειρηματικών Πάρκων**
- Η θέσπιση και ο σχεδιασμός των ΒΕΠΕ ή ΕΠ γίνεται πρωταρχικά για λόγους δημόσιας ωφέλειας (Ν.3982/2011).
 - Τα Επιχειρηματικά Πάρκα αποτελούν σημαντικότατο παράγοντα για την οικονομική πρόοδο και την ανάπτυξη της χώρας.
 - Χωροθετούνται στο πλαίσιο εφαρμογής του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδιασμού και οργανώνονται με γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος στα πλαίσια της αειφόρου ανάπτυξης.
 - Δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την προώθηση της πράσινης ανάπτυξης και την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της απασχόλησης.
 - Συμβάλλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των εγκατεστημένων επιχειρήσεων και δημιουργούν συνθήκες ανάπτυξης κυκλικής οικονομίας με τις συνέργειες των επιχειρήσεων.

- Προστατεύουν και βελτιώνουν την ποιότητα ζωής των κατοίκων των γειτονικών οικιστικών περιοχών και επηρεάζουν θετικά τη διαμόρφωση σταθερών αξιών ακίνητης περιουσίας στην ευρύτερη περιοχή.
- Διασφαλίζουν για τους εργαζόμενους στις εγκατεστημένες επιχειρήσεις, τις συνθήκες για το βέλτιστο περιβάλλον εργασίας.
- Ρυθμίζουν έμμεσα, αλλά ουσιαστικά, την άναρχη χωροθέτηση των επιχειρήσεων και τα προβλήματα που επιφέρει στις τοπικές κοινωνίες η άτυπη και διάσπαρτη συγκέντρωση διαφόρων κατηγοριών εγκαταστάσεων, η οποία αενάως «αναμειγνύεται» με άλλες χρήσεις γης όπως κατοικία, γεωργία, κτηνοτροφία, εμπόριο κλπ. Είναι το εργαλείο για να σταματήσει η στρεβλή και δαπανηρή για το κράτος εκτός σχεδίου δόμηση.
- Θεσπίζουν όρους και κανόνες εκ των προτέρων γνωστούς για την εγκατάσταση και λειτουργία των επιχειρήσεων, καθώς και διαδικασίες διαρκούς ελέγχου εφαρμογής του θεσμοθετημένου κανονισμού λειτουργίας που διέπει υποχρεωτικά κάθε ΕΠ.
- Πολεοδομούνται σύμφωνα με τις αυστηρές διατάξεις και προδιαγραφές του νόμου και διαμορφώνονται με ολοκληρωμένη μορφή υποδομών και εγκαταστάσεων, σαν μία αυτοδιαχειριζόμενη μικρή πολιτεία. Στο κόστος κτήσης οικοπέδων σε Ε.Π. συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες όλων των έργων υποδομής, για αυτό παρέχονται οικονομικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις που εγκαθίστανται σε αυτά (φορολογικά, ενισχύσεων αναπτυξιακών νόμων κλπ.).
- Ελαχιστοποιούν τις επιπτώσεις στο περιβάλλον, περιορίζουν τον ανεξέλεγκτο κυκλοφοριακό φόρτο και τη γενικότερη όχληση από διάφορες πηγές.
- Μειώνουν δραστικά τις διαχρονικά μεγάλες δαπάνες που απαιτείται να καταβάλουν, είτε το δημόσιο είτε οι επιχειρήσεις, για τη δημιουργία πολλών και κατά περίπτωση μεμονωμένων υποδομών, όπως δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, επικοινωνιών, οδοποιίας και κόμβων, ύδρευσης, αποχετεύσεων ομβρίων και ακαθάρτων υδάτων κλπ., που εξυπηρετούν συνήθως μία ή λίγες διάσπαρτες επιχειρήσεις, έναντι της ομαδοποίησης και των συνεπαγόμενων οικονομιών κλίμακας σε επίπεδο υλοποίησης και συντήρησης που πραγματοποιούνται με τα Ε.Π.
- Ξοικονομούν πόρους στους ΟΤΑ και την κεντρική διοίκηση, από τη συγκέντρωση και μείωση των υπηρεσιών που οφείλεται να παρέχονται σε κάθε επιχείρηση.

3. Ολοκληρωμένη πρόταση τροποποίησης και συμπλήρωσης του Ν. 3982/2011 προκειμένου να καταστεί λειτουργικότερος και αποτελεσματικότερος

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε συστηματική και σταθερή οικονομική ανάπτυξη, νέες επενδύσεις και αποτελεσματική βελτίωση των παραμέτρων ευδοκίμησης της ανταγωνιστικότητας, χωρίς να χωροθετηθούν, να οργανωθούν και να αναπτυχθούν νέοι Οργανωμένοι Υποδοχείς Δραστηριοτήτων.

Τα τελευταία 40 χρόνια, οι Οργανωμένοι Υποδοχείς Δραστηριοτήτων που αναπτύχθηκαν δεν απέδωσαν την αναμενόμενη κάλυψη και οι λόγοι ανάγονται στην προχειρότητα επιλογής της θέσης χωροθέτησης τους και στην προφανή έλλειψη σχετικής επιστημονικής

έρευνας και αξιολόγησης των εν λόγω επιλογών.

Προφανώς οι υφιστάμενοι Οργανωμένοι Υποδοχείς Δραστηριοτήτων, με διαθέσιμη κάλυψη, πρέπει να επαναξιολογηθούν ως προς την δυνατότητα τους, είτε να προσελκύσουν νέες επενδύσεις, είτε με κατάλληλη πριμοδότηση να υποδεχθούν επαναπατριζόμενες τοιαύτες.

Συναφώς τα Επιχειρηματικά Πάρκα διευκολύνουν συνέργειες, εξασφαλίζουν οικονομίες κλίμακας και κατά την εγκατάσταση και κατά την λειτουργία των επιχειρήσεων και συμβάλουν στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Υπάρχει λοιπόν ανάγκη να ξαναδεί η πολιτεία τις πολιτικές που θα αναπτύξει για να ικανοποιήσει την απαιτούμενη στήριξη της πολυπόθητης ανάπτυξης.

Υπάρχει ανάγκη να δοθούν πρόσθετα κίνητρα που θα κινητοποιήσουν το ενδιαφέρον των επενδυτών.

Τα κίνητρα αυτά πρέπει να πλαισιώσουν τον βασικό νόμο που καλύπτει την ανάγκη αυτή δηλαδή τον Ν. 3982/2011.

Είναι επίσης απαραίτητο να δούμε τον Ν. 3982/2011 και ως προς τον χαρακτήρα του ως εργαλείο οργάνωσης και εξυγίανσης Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων, με πρόδηλο περιβαλλοντικό αποτύπωμα, δεδομένου ότι εν τέλει είναι αυτές που σήμερα καλύπτουν πολύ μεγάλο ποσοστό της Εθνικής παραγωγής και έχουν εντονότατο εξαγωγικό προσανατολισμό.

Τα κίνητρα θα πρέπει να έχουν πολλαπλό στόχο.

1. Να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των εγκατεστημένων επιχειρήσεων να συμμετέχουν στην ίδρυση φορέα εξυγίανσης και ανάπτυξης Επιχειρηματικού Πάρκου Εξυγίανσης (ΕΠΕ) και έτσι να επιτευχθεί η απαιτούμενη από τον Νόμο συναίνεση.
2. Να διευκολύνουν την χρηματοδότηση για την εκτέλεση των βασικών έργων εξυγίανσης.
3. Να αποτελούν οδηγό εγκατάστασης νέων επιχειρήσεων και αποφασιστικό εργαλείο επέκτασης των εγκατεστημένων εντός του ΕΠΕ.
4. Να διευκολύνουν την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων στο ΜΚ των Φορέων Εξυγίανσης και ανάπτυξης ΕΠΕ

Συναφώς τα κίνητρα που προτείνονται πρέπει να συνδέονται:

- Με τη δυνατότητα άμεσης ίδρυσης φορέα ΕΠΕ.
- Με την ευελιξία που απαιτείται για την επιτάχυνση του έργου εξυγίανσης της Άτυπης Βιομηχανικής Συγκέντρωσης.
- Με την απλούστευση αδειοδότησης στην έκδοση οικοδομικών αδειών και αδειών λειτουργίας.
- Με τη δυνατότητα επέκτασης των υφισταμένων επιχειρήσεων βάσει των βελτιωμένων όρων δόμησης που προτείνονται .
- Με την προσέλκυση νέων επενδύσεων στον χώρο.
- Με τη θεσμοθέτηση κινήτρων τόσο για την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων στο ΜΚ

του Φορέα ανάπτυξης του Επιχειρηματικού Πάρκου ή του Φορέα εξυγίανσης και ανάπτυξης του ΕΠΕ όσο και για την προσέλκυση νέων επενδύσεων στον χώρο.

Στο παραπάνω πλαίσιο προτείνονται οι εξής βελτιώσεις του Ν.3982/2011, όσον αφορά τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης:

1. Να περιορισθούν δραστικά οι χρόνοι και να απλοποιηθούν οι διαδικασίες εγκρίσεων της Διοίκησης.
2. Να προβλεφθεί διαδικασία συνολικής, για ολόκληρο το ΕΠΕ, έγκρισης παρέκκλισης ύψους κτιρίων που σήμερα παρέχεται για κάθε κτίριο χωριστά από Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας.
3. Να προβλεφθεί ουσιαστική βελτίωση των ποσοστών επιχορηγήσεων που προβλέπει ο αναπτυξιακός νόμος, μέχρι του ανώτατου ποσοστού που ορίζει ο Χάρτης Περιφερειακών Ενισχύσεων για κάθε περιοχή.
4. Να θεσπισθεί, ιδιαίτερα για τα ΕΠΕ, σταθερό φορολογικό καθεστώς προκειμένου να προσελκυσθούν νέες παραγωγικές επενδύσεις και να αποτελέσει κίνητρο παραγωγικών επεκτάσεων και εκσυγχρονισμού των ήδη υφισταμένων επιχειρήσεων.
5. Να θεσπιστεί σύστημα διενέργειας αποσβέσεων κατ' επιλογήν του επενδυτή για τις νέες παραγωγικές επενδύσεις.
6. Να δημιουργηθεί Παρατηρητήριο Αξιών Γης πριν την έναρξη υλοποίησης ενός ΕΠ, προς αποφυγή κερδοσκοπιών επί της γης που θα αναπτυχθεί. Οι αξίες γης είναι ένα σημαντικό θέμα που αντιμετωπίζει ο φορέας οργάνωσης αμέσως μετά τη θεσμοθέτηση ενός ΕΠ. Η βάση της αξίας γης επί της οποίας θα υπολογιστούν τόσο το αναλογούν κόστος έργων υποδομής που θα ακολουθήσει όσο και οι προβλεπόμενες εισφορές γης και χρήματος είναι άκρως σημαντική τόσο για την ανάπτυξη του Πάρκου όσο και για την μελλοντική προσέλκυση επιχειρήσεων και θα πρέπει να γίνεται με τις αξίες γης κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης χαρακτηρισμού της περιοχής ως χρήζουσας περιβαλλοντικής εξυγίανσης.
7. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι Άτυπες Βιομηχανικές Συγκεντρώσεις περιλαμβάνουν ήδη εγκατεστημένες και λειτουργούσες επιχειρήσεις, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε από την έκδοση της ΚΥΑ καθορισμού μέχρι την διαπίστωση της ολοκλήρωσης των υποδομών του ΕΠΕ, να επιτρέπεται η παράλληλη λειτουργία των υφισταμένων επιχειρήσεων
8. Να βελτιωθούν οι όροι δόμησης ως ακολούθως:
 - Για υψηλά κτίρια μέχρι 30μ. να μην απαιτείται έγκριση παρέκκλισης ύψους (άρθρ.9 παρ.2α του Ν.3325/2005).
 - Να μην προσμετράται στον συντελεστή όγκου η άνευ έγκρισης παρέκκλισης ανέγερσης υψηλού κτιρίου μέχρι 30μ. εφόσον δεν υπερβαίνουν το 20% της συνολικής έκτασης.
 - Να θεσπιστεί συντελεστής όγκου χωρίς περιορισμό για το 20% της κάλυψης του γηπέδου.
 - Οι υπολογισμοί της εισφοράς σε γη 15% επί της αρχικής έκτασης της ιδιοκτησίας και η εισφορά σε χρήμα 15% επί της αξίας του γηπέδου κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης χαρακτηρισμού ως περιοχής που χρήζει περιβαλλοντικής εξυγίανσης.
 - Να θεσπισθεί δυνατότητα ένταξης ιδιωτικών εγκαταστάσεων που μπορούν

αποτελέσουν αυτούσιες υποδομές ή να συμπληρώσουν άλλες υποδομές χωρίς να χάσουν το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς ενώ παράλληλα η αξία τους θα αφαιρείται από την υποχρέωση εισφοράς σε χρήμα και σε γη.

Ποιά προβλήματα επιλύονται:

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ – ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΑ

1. Συγκρούσεις χρήσεων γης, λόγω έλλειψης θεσμοθετημένων χρήσεων γης
2. Ανορθόδοξη ανάπτυξη των κτιριακών όγκων
3. Επίτευξη του έμμεσου αποκλεισμού της εκτός σχεδίου δόμησης
4. Μη λειτουργικό οδικό δίκτυο
5. Μη ορθολογική χωροθέτηση των επιχειρηματικών εγκαταστάσεων
6. Έλλειψη βασικών δικτύων υποδομής

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

1. Διαρκής συρρίκνωση των επιχειρηματικών επιδόσεων
2. Αύξηση της ανεργίας
3. Δημογραφική υποβάθμιση
4. Εσωτερική μετανάστευση
5. Απουσία προϋποθέσεων πραγματοποίησης μεγάλων επενδύσεων
6. Στρέβλωση της σχέσης «επιχειρηματικότητα – κοινωνία»
7. Έλλειψη συνεργειών στον τομέα της έρευνας (εκπαίδευση – επιχειρηματικότητα)
8. Διασφάλιση των τοπικών κοινωνιών από την άναρχη χωροταξικά δόμηση επιχειρήσεων

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΑ

1. Έλλειψη έργων υποδομής
2. Δυσχέρειες διοικητικής και περιβαλλοντικής αδειοδότησης
3. Ανεπάρκεια συντελεστών εκμετάλλευσης οικοπέδων (κάλυψης και συντελεστής δόμησης)
4. Απειλή μη υπαγωγής στα καθεστάτα δημόσιας ενίσχυσης (Αναπτυξιακός Νόμος, ΕΣΠΑ, ΣΕΣ κλπ.)
5. Απειλή για «υποχρεωτική μετεγκατάσταση» επιχειρήσεων εκτός ΓΠΣ (άρθρο 75/παρ.1 του Ν.3982/2011)
6. Έλλειψη περιοχών χωροθέτησης νέων μεταποιητικών δραστηριοτήτων (ιδίως μέσης και υψηλής όχλησης)
7. Απειλή ακαριαίας συρρίκνωσης των επιχειρηματικών δυνατοτήτων της οικείας περιοχής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: Πολιτική ποιότητας / Εποπτεία της αγοράς

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Θεσμικό Πλαίσιο

Επισημαίνεται ότι η εποπτεία της αγοράς για τις δύο Οδηγίες(2014/31/ΕΕ &2014/32/ΕΕ) σχετικά με τα Όργανα Μετρολογίας αρμοδιότητας της Δ/νσης Πολιτικής Ποιότητας της Γ.Γ.Β, διενεργείται στο πλαίσιο του Ν.4177/2013 (173 Α΄) περί κανόνων ρύθμισης αγοράς (διαδικασίες ελέγχου, κυρώσεις, κλπ.) και της κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσας υπ' αριθμ. Α2-718/2014 Υπουργικής Απόφασης «Κανόνες Δι.Ε.Π.Π.Υ.» (κυρίως διατάξεις κεφαλαίου 11 περί οργάνων μέτρησης), κυρίως αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Καταναλωτή και όχι του Ν.4072/12 που αποτελεί το πλαίσιο εποπτείας της ΓΓΒ. Το τμήμα αυτό προερχόμενο από τη Γ.Γ. Εμπορίου & Καταναλωτή ενσωματώθηκε πρόσφατα στη Δ/νση ποιότητας με το νέο Οργανισμό (ΠΔ 116/2014).

Ομοίως, για την εφαρμογή της Οδηγίας 2001/95/ΕΚ για τη Γενική Ασφάλεια Καταναλωτικών Προϊόντων (ΚΥΑ Ζ3-2810/14.12.2004-1885 Β΄) από την προαναφερθείσα Δ/νση, εφαρμόζεται παράλληλα ο Ν. 2251/201 περί προστασίας Καταναλωτή (άρθρο 7 κυρώσεις) της Γ.Γ Εμπορίου & Καταναλωτή.

Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζουν, από άποψη άρσης των επικαλύψεων, και ορισμένες διατάξεις του Ν.4177/2013, αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου & Καταναλωτή, που αναφέρονται στις απαιτήσεις επισήμανσης και υποχρεωτικών ενδείξεων των βιομηχανικών προϊόντων (καταναλωτικών ή μη), μεταξύ των οποίων και των προϊόντων αρμοδιότητάς μας που φέρουν σήμανση CE. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι το άρθρο 68 του ΔΙΕΠΠΥ, μεταξύ άλλων, ρυθμίζει για άλλη μια φορά τις ήδη ρυθμισμένες απαιτήσεις σήμανσης από την τομεακή νομοθεσία εναρμόνισης (οδηγίες) αρμοδιότητάς των υπηρεσιών μας και το γενικό πλαίσιο του Ν.4072/2012.

Στους ΔΙΕΠΠΥ περιλαμβάνεται, επίσης, η εποπτεία προϊόντων από τις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου & Καταναλωτή, όπως η επισήμανση των υποδημάτων βάσει σχετικής Οδηγίας, οι ονομασίες νομοθεσίας των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων βάσει Ευρωπαϊκού Κανονισμού και αντικείμενα από πολύτιμα μέταλλα και δερμάτινα είδη βάσει εθνικής νομοθεσίας, τα οποία κάλλιστα θα μπορούσαν να ελέγχονται από την ΓΓΒ στο πλαίσιο της Οδηγίας περί Γενικής Ασφάλειας Προϊόντων.

ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Η ανάπτυξη εθνικών προτύπων ή / και οδηγών εφαρμογής σε συγκεκριμένους τομείς υψηλού ενδιαφέροντος για την ελληνική οικονομία, μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για τη στήριξη και ενίσχυση της ικανότητας των ελληνικών επιχειρήσεων όχι απλά να βελτιώσουν την επίδοσή τους αλλά να δημιουργούν τις προϋποθέσεις μιας ουσιαστικής και αποτελεσματικής ένταξής τους στα διεθνή δίκτυα παραγωγής και εμπορίας προϊόντων και υπηρεσιών.

Βασική προϋπόθεση για ευαισθητοποίηση και διάχυση του ρόλου της τυποποίησης και των προτύπων είναι η επαρκής πληροφόρηση και η πρόσβαση στα πρότυπα. Το ΕΣΥΠ/ΕΛΟΤ θα πρέπει, σε συνεργασία με τους ενδιαφερομένους, να προσδιορίσει ανάγκες και να παρέχει προϊόντα και υπηρεσίες που διευκολύνουν την πρόσβαση των ενδιαφερομένων στην πληροφορία και τη γνώση που ενυπάρχει στα πρότυπα, εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή. Ενδεδειγμένες δράσεις:

- Ενίσχυση της ευαισθητοποίησης για τα πρότυπα και της κατανόησης τους
- Ενίσχυση της αξιοποίησης των προτύπων από τις ΜΜΕ
- Ενίσχυση της συμμετοχής ΜμΕ στις δραστηριότητες τυποποίησης
- Να δημιουργηθεί δημόσιος φορέας πιστοποίησης για τις κατηγορίες προϊόντων όπου υπάρχει τέτοια ανάγκη

Αναμόρφωση του συστήματος εποπτείας της αγοράς των βιομηχανικών προϊόντων με τη θεσμοθέτηση ενός ενιαίου, **αποκεντρωμένου**, διαφανούς και αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας αγοράς για όλα τα βιομηχανικά προϊόντα (εναρμονισμένου ή μη τομέα, συμπεριλαμβανομένων και των καταναλωτικών), με στόχο:

- τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος (υγεία και ασφάλεια των καταναλωτών και των χρηστών, υγεία και ασφάλεια στο χώρο εργασίας, προστασία του περιβάλλοντος)
- την εξασφάλιση της εύρυθμης και ομαλής λειτουργίας της αγοράς
- την δημιουργία συνθηκών υγιούς και ισότιμου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων και την εξάλειψη του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει ακόμη περιθώριο για τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης για τους οικονομικούς φορείς, για τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις εθνικές αρχές εποπτείας αγοράς και για την εξάλειψη του αθέμιτου ανταγωνισμού από αδίστακτους εμπόρους. Τα προϊόντα στην αγορά μπορεί να γίνουν ακόμη πιο ασφαλή, ενισχύοντας την εμπιστοσύνη των καταναλωτών, ενθαρρύνοντας τις πωλήσεις και συμβάλλοντας στην ανάπτυξη.

Για τους παραπάνω λόγους και με στόχο τον εξορθολογισμό, την απλοποίηση και τη βελτίωση των κανόνων και διαδικασιών εποπτείας της αγοράς, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνέταξε πρόταση νέου Ενιαίου Κανονισμού με τον οποίο θεσπίζεται ένα ενιαίο σύστημα εποπτείας της αγοράς για όλα τα προϊόντα με βάση μία νομοθετική πράξη, το αποκαλούμενο νέο πακέτο ασφάλειας προϊόντων και εποπτείας της αγοράς.

Αυτή η πρόταση νέου ενιαίου Κανονισμού για την εποπτεία της αγοράς αντιμετωπίζει τις παραπάνω ελλείψεις, ανοίγοντας το δρόμο για ένα πιο συνεργατικό, πιο συντονισμένο σύστημα εποπτείας της αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την πρόταση αυτή η Επιτροπή προτείνει την αναθεώρηση των κανόνων για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, όπως απορρέουν από την οδηγία 2001/95/ΕΚ (γνωστή ως ΟΓΑΠ), τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 για την εποπτεία της αγοράς, και την τομεακή νομοθεσία εναρμόνισης. Η επικάλυψη των κανόνων αποτελεί πηγή σύγχυσης για τους οικονομικούς φορείς και τις εθνικές αρχές. Η πρόταση αποσκοπεί στην απλοποίηση του υφιστάμενου συστήματος εποπτείας για τα μη εδώδιμα καταναλωτικά προϊόντα στην εσωτερική αγορά, προκειμένου να ενοποιήσει, στο μέτρο του δυνατού, τους κανόνες που εφαρμόζονται στο σύνολο των προϊόντων. Οι κύριοι στόχοι είναι οι ακόλουθοι:

- ✓ συνδυασμός όλων των κανόνων για την εποπτεία της αγοράς σε μία ενιαία νομική πράξη, που εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς
- ✓ αποφυγή της αλληλοεπικάλυψης σε μελλοντικές διατάξεις
- ✓ οργάνωση ενιαίας διαδικασίας εποπτείας: η πρόταση προωθεί την ενιαία κοινοποίηση προειδοποίησης για επικίνδυνα προϊόντα, μέσω του ενωσιακού συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών (RAPEX)
- ✓ σαφής καθορισμός της διαδικασίας εποπτείας της αγοράς, με χρονολογική διάκριση ανάμεσα στα διάφορα στάδια της διαδικασίας (επιείκεια, δημοσίευση πληροφοριών, κοινοποίηση κτλ.)

Επισημαίνεται ότι η πρόταση κανονισμού βρίσκεται στο τελικό στάδιο της ψήφισής του και ενδεχόμενα μπορεί να εξετασθεί η υιοθέτησή ως σύνολο ή ορισμένων σημαντικών διατάξεών του, προς όφελος της αποτελεσματικότητας της εποπτείας της αγοράς (υιοθετήθηκε ήδη από το Λουξεμβούργο).

Παρακάτω παρουσιάζονται οι βασικές κατευθύνσεις και τα βασικά σημεία του νέου συστήματος εποπτείας και του προτεινόμενου νέου θεσμικού πλαισίου για την εποπτεία της αγοράς βιομηχανικών προϊόντων, από την Ομάδα εργασίας.

α) Πεδίο εφαρμογής

Το νέο **ενιαίο σύστημα** εποπτείας αγοράς που θα λειτουργεί στη ΓΓΒ θα **περιλαμβάνει όλα τα βιομηχανικά προϊόντα του εναρμονισμένου τομέα** και των οδηγιών νέας προσέγγισης που εμπίπτουν στον κανονισμό 765/2008, αρμοδιότητας:

- ✓ Των τριών (3) Δ/νσεων της ΓΓΒ, ήτοι των Δ/νσεων (α) Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας, (β) Πολιτικής Ποιότητας και (γ) Τεχνικών Επαγγελματών & Εγκαταστάσεων,
- ✓ Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας (συναρμοδιότητα),
- ✓ Υ.Π.Α,
- ✓ Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων,
- ✓ Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών & Δικτύων,

- ✓ Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (συναρμοδιότητα)
- ✓ Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Αλληλεγγύης – Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε, συναρμοδιότητα)

Εκτός των :

α) τροφίμων και ποτών, αρμοδιότητας ΕΦΕΤ και Δ/σης Θεσμικών Ρυθμίσεων & Εποπτείας Αγοράς (Αγορανομικές διατάξεις) της Γ.Γ. Εμπορίου & Καταναλωτή.

β) Καλλυντικών & Ιατροτεχνολογικών προϊόντων και φυσικά φαρμάκων, αρμοδιότητας ΕΟΦ.

Το ενιαίο σύστημα θα περιλαμβάνει επίσης και όλα τα καταναλωτικά προϊόντα που διέπονται από τις διατάξεις της Γενικής Ασφάλειας Προϊόντων.

Το σύστημα βασίζεται σε ένα δυναμικό μοντέλο και θεσμοθετείται για το λόγο αυτό, κατά τα πρότυπα του ν. 4072/12, σχετικός Δυναμικός Πίνακας Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας⁶.

Μετά από αυτή την ενοποίηση του πεδίου δραστηριοτήτων, η ΓΓΒ καθίσταται ένας από τους σημαντικότερους εθνικούς φορείς εποπτείας αγοράς, μαζί με τον ΕΦΕΤ και τον ΕΟΦ.

β) Οργανωτική δομή / αρχιτεκτονική του συστήματος

Σκοπός της πρότασης είναι η ανάπτυξη και θεσμοθέτηση ενός ενιαίου και κυρίως **αποκεντρωμένου** συστήματος εποπτείας αγοράς των βιομηχανικών προϊόντων καθώς και η αντιμετώπιση των αδυναμιών και ασαφειών στις δομές, την οργάνωση και τη λειτουργία του συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό προτείνονται τα ακόλουθα:

- ✓ Ο έλεγχος αγοράς όλων των προϊόντων τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας του προτεινόμενου θεσμικού πλαισίου, αποκεντρώνεται στις περιφέρειες της χώρας και η σχετική αρμοδιότητα **μεταβιβάζεται στις Διευθύνσεις Ανάπτυξης των περιφερειακών ενοτήτων της χώρας.**

Γενικά, **η εποπτεία της αγοράς** με την έννοια της διενέργειας ελέγχων της συμμόρφωσης και της ασφάλειας των προϊόντων και την επιβολή των κυρώσεων για την εξασφάλιση της τήρησης της νομοθεσίας **δεν θεωρείται επιτελική δραστηριότητα**, ώστε να ασκείται από υπηρεσίες Υπουργείων.

⁶ Επισημαίνεται ότι διατηρείται η πρόβλεψη του άρθρου 23 του Ν.4072/2012 για δυνατότητα διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής μέσω της συμπλήρωσης και επικαιροποίησης του σχετικού Πίνακα στο νόμο περί τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας με μελλοντικές οδηγίες ή με άλλες σχετικές με την ασφάλεια εθνικές διατάξεις της ΓΓΒ ή άλλων υπουργείων που επιθυμούν να ενταχθούν στο σύστημα εποπτείας της ΓΓΒ με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, ανάλογα με την εξέλιξη και την επέκταση του πεδίου της τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας.

Οι Διευθύνσεις Ανάπτυξης των περιφερειακών ενοτήτων θα είναι αρμόδιες για τη διενέργεια και την ολοκλήρωση του ελεγκτικού έργου - αξιοποιώντας τους επιθεωρητές του Μητρώου Πιστοποιημένων Επιθεωρητών Αγοράς Βιομηχανικών Προϊόντων, τη διερεύνηση των παραβάσεων των εθνικών διατάξεων που θεσπίστηκαν δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης και την επιβολή χρηματικών προστίμων ή τη λήψη μέτρων περιορισμού της διαθεσιμότητας σε περίπτωση μη ασφαλών, μη συμμορφούμενων προϊόντων (απαγόρευση διάθεσης, απόσυρση κλπ.). Με την αποκέντρωση επιδιώκονται τα παρακάτω:

- Αντιμετώπιση ελλείψεων σε ανθρώπινο δυναμικό, αλλά και υλικούς πόρους (αυτοκίνητα μετακίνησης, κλπ.)
- Διασφάλιση της κάλυψης όλης της ελληνικής επικράτειας
- Ομοιογένεια στο ελεγκτικό έργο σε όλη την επικράτεια
- Βελτίωση συμμόρφωσης των επιχειρήσεων
- Συντόμευση του χρόνου επιβολής κυρώσεων
- **Ενίσχυση του επιτελικού έργου των κεντρικών υπηρεσιών που αποδεσμεύονται και ασκούν αποτελεσματικότερα τα ουσιαστικά καθήκοντα της χάραξης πολιτικής με έμφαση στις ιδιαιτερότητες της ελληνικής βιομηχανίας, στηρίζοντας τις ελληνικές βιομηχανίες και διαμορφώνοντας, σε διαβούλευση με αυτές και τις ενώσεις τους, τις εθνικές θέσεις που θα στηρίξουν στα όργανα της ΕΕ και τις αρμόδιες επιτροπές κατά τη διαμόρφωση των οδηγιών και των απαιτήσεων συμμόρφωσης και των σχετικών εφαρμοστικών αποφάσεων ή κανονισμών (lobbying)**. Σημειώνεται ότι σήμερα οι αρμόδιες κεντρικές υπηρεσίες πρακτικά απουσιάζουν από τις εν λόγω επιτροπές και διαδικασίες στην ΕΕ, λόγω έλλειψης προσωπικού, με αποτέλεσμα στο τέλος να κληθούν να εφαρμόσουν ή και να ερμηνεύσουν νομοθεσία που αγνοούν την ουσία των διατάξεών της και να αδυνατούν να στηρίξουν την ελληνική παραγωγή.

Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να ληφθεί για το θέμα της επιβολής προστίμων και των διοικητικών κυρώσεων περιορισμού της κυκλοφορίας του μη συμμορφούμενου προϊόντος, διότι το ίδιο προϊόν μπορεί να κυκλοφορεί ενδεχομένως και σε άλλες περιοχές, εκτός χωρικής αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Δ/σης Ανάπτυξης που επιβάλλει τις κυρώσεις ή σε όλη την επικράτεια, με κίνδυνο να επιβληθούν περισσότερα του ενός πρόστιμα για το ίδιο προϊόν και στο ίδιο χρονικό διάστημα από τις Δ/σεις Ανάπτυξης άλλων Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης ή το επικίνδυνο προϊόν να κυκλοφορεί και να διατίθεται ελεύθερα σε άλλες περιφέρειες ενώ έχει ήδη απαγορευθεί από μία συγκεκριμένη Δ/ση Ανάπτυξης. Για την αντιμετώπιση των παραπάνω προτείνονται τα εξής:

- Σε περίπτωση προστίμου ή περιοριστικών μέτρων αυτά καταγράφονται στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Εποπτείας Αγοράς (ΟΠΣ) που λειτουργεί στη ΓΒ και κοινοποιούνται έτσι αμελλητί σε όλες τις Δ/σεις Ανάπτυξης της Χώρας (περίπου 54) και στο τμήμα Εποπτείας Αγοράς της Δ/σης Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας της ΓΒ που έχουν πρόσβαση στο ΟΠΣ.

- Στην περίπτωση του προστίμου, οι Δ/νσεις δεν επιβάλλουν πρόσθετο πρόστιμο σε περίπτωση εντοπισμού του ιδίου μη συμμορφούμενου προϊόντος στην περιοχή ευθύνης τους για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα.
 - Εάν έχουν ληφθεί και περιοριστικά μέτρα, οι λοιπές Δ/νσεις, μετά την πάροδο 30 ημερών χωρίς να έχει διατυπωθεί κάποια αντίρρηση από τις Δ/νσεις Ανάπτυξης, οφείλουν να εκδώσουν παρόμοια απόφαση την οποία κοινοποιούν στο ΟΠΣ. Στην περίπτωση που μία Δ/νση έχει αντιρρήσεις σχετικά με το μέτρο και την ασφάλεια που τεκμηριώνονται βάσει αξιολόγησης της συμμόρφωσης και εργαστηριακών ελέγχων κοινοποιεί άμεσα τις αντιρρήσεις της με το τεχνικό φάκελο στην αρμόδια Δ/νση τεχνικής Βιομηχανικής νομοθεσίας η οποία αξιολογεί τον κίνδυνο και την συμμόρφωση του προϊόντος και αποφαινεται σχετικά. Στην περίπτωση μη συμμορφούμενου, μη ασφαλούς προϊόντος διατάσσεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού η απαγόρευση διάθεσης ή απόσυρση / ανάκληση, ανάλογα με την επικινδυνότητα του προϊόντος. Σε περίπτωση που αποδειχθεί συμμόρφωση, η Δ/νση Ανάπτυξης που επέβαλε το μέτρο το ανακαλεί άμεσα.
 - Οι προσφυγές των προστίμων εξετάζονται από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις του «Καλλικράτη».
- ✓ **Οι αρμόδιες αρχές (Υπουργεία) που αναφέρονται παραπάνω στο πεδίο εφαρμογής μπορούν να λειτουργούν μόνο ως ρυθμιστικές αρχές έχοντας την ευθύνη παρακολούθησης σε επίπεδο ΕΕ των οδηγιών/κανονισμών/εφαρμοστικών πράξεων κατά το στάδιο νομοθέτησης και των εξελίξεων τους στα ευρωπαϊκά όργανα, της ενσωμάτωσης των οδηγιών και των τροποποιήσεων τους στο εθνικό δίκαιο, την ευθύνη του ελέγχου εφαρμογής των οδηγιών/κανονισμών, της έκδοσης σχετικών εγκυκλίων εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου και της τεχνικής τομεακής νομοθεσίας αρμοδιότητάς τους καθώς και της διαμόρφωσης στρατηγικής για την εποπτεία και έλεγχο της αγοράς.** Συγκεκριμένα: τον σχεδιασμό, την έγκριση, την παρακολούθηση υλοποίησης του Ετήσιου Γενικού Εθνικού Προγράμματος Εποπτείας αγοράς βιομηχανικών προϊόντων τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας, μέσω της συμμετοχής τους στο προτεινόμενο παρακάτω προς θεσμοθέτηση Συντονιστικό Συμβούλιο Εποπτείας Αγοράς. Διατηρούν κατά βάση τις αρμοδιότητές τους πλην αυτής της εποπτείας αγοράς των προϊόντων ευθύνης τους.
- ✓ **Η Θεσμοθέτηση Μητρώου Πιστοποιημένων Επιθεωρητών Αγοράς Βιομηχανικών Προϊόντων που θα τηρείται στην Δ/νση ΤΒΝ (θα περιλαμβάνει επιθεωρητές τόσο από τον δημόσιο όσο και από τον ιδιωτικό τομέα),** η οποία μετονομάζεται σε «Δ/νση Πολιτικής Βιομηχανικών Προϊόντων και Εποπτείας Αγοράς», κατά το πρότυπο του άρθρου 27 του Ν. 4072/2012 και του ΠΔ 126/12 σχετικά με τους Επιθεωρητές Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων.
- ✓ **Η θέσπιση Συντονιστικού Συμβουλίου Εποπτείας Αγοράς (ή Συμβουλευτικής Επιτροπής Εποπτείας Αγοράς),** κατά το πρότυπο του ομώνυμου οργάνου του άρθρου 26 του Ν. 4072/12 με ανάλογες αρμοδιότητες συντονισμού αλλά και κατάρτισης του Ετήσιου Γενικού (ή Τομεακού, κατά την κρίση του) προγράμματος εποπτείας αγοράς. Το πρόγραμμα σχεδιάζεται σε επίπεδο ελεγχόμενων τομέων/κλάδων ή και κατηγοριών προϊόντων, ή και άλλων βάσει εκτίμησης κινδύνων και συνδέεται με μετρήσιμους

στόχους. Το πρόγραμμα εξειδικεύεται σε επίπεδο ελεγχόμενων προϊόντων σε τοπικό επίπεδο από τις Δ/νσεις Ανάπτυξης. Η επιτροπή, μεταξύ άλλων, διαμορφώνει την πολιτική εποπτείας και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διενεργούνται οι έλεγχοι, πάντα στο πλαίσιο που καθορίζουν οι κανόνες της ΕΕ. Στο Συμβούλιο συμμετέχουν εκπρόσωποι των ανωτέρω υπηρεσιών των Υπουργείων που έχουν την ευθύνη εφαρμογής της νομοθεσίας στους τομείς αρμοδιότητάς τους, εκπρόσωποι της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.Π.Ε), Κεντρικής Ένωσης Δήμων (ΚΕΔΕ), του ΣΕΒ, όπως ορισθούν λεπτομερώς.

- ✓ Τα Τμήματα Μετρολογίας και Γενικής Ασφάλειας προϊόντων μεταφέρονται με το προσωπικό και τις αρμοδιότητές τους στην Δ/νση Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας.
- ✓ Στην Δ/νση ΤΒΝ δημιουργείται νέο (6^ο) τμήμα με αρμοδιότητα την εκπόνηση εκτίμησης επικινδυνότητας προϊόντων και επιχειρήσεων, βάσει των οποίων θα σχεδιάζεται το ετήσιο πρόγραμμα και θα εξετάζονται οι κυρώσεις ή η σκοπιμότητα επιβολής μέτρων περιορισμού της διάθεσης των ελεγχόμενων προϊόντων.

γ) Λειτουργία του συστήματος

- ✓ **Το παραπάνω θεσμικό πλαίσιο χαρακτηρίζεται από σαφήνεια και απλότητα.** Δεν περιγράφει τις υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων ούτε τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες αξιολόγησης και τις απαιτήσεις της εκάστοτε νομοθεσίας εναρμόνισης (Οδηγία). Κυρίως, είναι ήδη σε μεγάλο ποσοστό ευθυγραμμισμένες (εναρμονισμένες) με τις διατάξεις αναφοράς της απόφασης 768/2008, οπότε επιτρέπουν την τυποποίηση των απαιτήσεων συμμόρφωσης και την τυποποίηση των παραβάσεων για τα περισσότερα πλέον προϊόντα γεγονός που καθιστά εφικτή την απλούστευση και την τυποποίηση των ελέγχων καθώς και την κατηγοριοποίηση και κλιμάκωση των προστίμων. Απλά το κείμενο θα πρέπει να κάνει γενική αναφορά στις απαιτήσεις συμμόρφωσης των οικονομικών φορέων και των προϊόντων που προβλέπονται από την εκάστοτε Οδηγία. Το νομικό κείμενο μπορεί να βασιστεί, όπως αναφέρθηκε, στο νέο θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ για την ασφάλεια των προϊόντων και την εποπτεία αγοράς, όπως προαναφέρθηκε.

- ✓ **Το θεσμικό πλαίσιο θα πρέπει να καταγράφει με σαφήνεια τις διαδικασίες ελέγχου τόσο για τους ελεγκτές όσο και για τις επιχειρήσεις και τις αρμοδιότητες των ελεγκτικών αρχών.** Ως γνωστό, η έλλειψη διαδικασιών δεν ευνοεί την νομιμότητα. Θεσμοθετούνται: α) οι διαδικασίες διενέργειας Α'βάθμιου ελέγχου (έλεγχος τυπικής μη συμμόρφωσης), όσον αφορά τη σήμανση CE και την τοποθέτησή της, τη διαθεσιμότητα της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ, τις πληροφορίες που συνοδεύουν το προϊόν και β) ο Β'βάθμιος έλεγχος που είναι αναγκαίος για να εξακριβωθεί η συμμόρφωση του προϊόντος, για παράδειγμα όσον αφορά την ορθή εφαρμογή της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης, τη συμμόρφωση με τις ισχύουσες βασικές απαιτήσεις και εναρμονισμένα πρότυπα, το περιεχόμενο της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ, του τεχνικού φακέλου, κλπ. και γ) ο εργαστηριακός έλεγχος επαλήθευσης της συμμόρφωσης και ασφάλειας του προϊόντος.

Κρίσιμο σημείο για τις διαδικασίες ελέγχου είναι η προτεραιοποίηση των ελέγχων με την αξιοποίηση πρακτικών "risk analysis", ώστε να μειωθεί το διοικητικό βάρος από τους περιττούς ή αλληλοεπικαλυπτόμενους ελέγχους.

- ✓ **Προτείνεται μία δικαιότερη και αναλογικότερη προσέγγιση στην επιβολή χρηματικών προστίμων καθώς περιλαμβάνει κατηγοριοποίηση των παραβάσεων**, ανάλογα με την βαρύτητά τους, σύνδεση των προστίμων με τις παραβάσεις και κλιμάκωση των προστίμων.
- ✓ **Εισάγεται ως διοικητική κύρωση το μέτρο της «Σύστασης»** για διορθωτικές ενέργειες προς τον παραβάτη - οικονομικό φορέα, ειδικά για περιπτώσεις τυπικής μη συμμόρφωσης και γενικότερα για παραβάσεις που δεν επηρεάζουν άμεσα την ασφάλεια των προϊόντων (δηλαδή το δημόσιο συμφέρον), και για τις οποίες υφίσταται, κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, δυνατότητα ανάληψης διορθωτικών ενεργειών από τους οικονομικούς φορείς. Το μέτρο επιβάλλεται πριν την επιβολή των επαχθών για την επιχείρηση μέτρων περιορισμού διάθεσης του προϊόντος, παρέχοντας έτσι αφενός μεν υπηρεσίες ενημέρωσης/συμβουλευτικής και αφετέρου μια ευκαιρία συμμόρφωσης και λήψης διορθωτικών μέτρων στις ΜμΕ και πολύ μικρές επιχειρήσεις που συνήθως δεν συμμορφώνονται, όχι σκοπίμως, αλλά από έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με τις απαιτήσεις της κείμενης νομοθεσίας. Η πρακτική αυτή έχει σαν στόχο να στηρίξει τους εγχώριους κατασκευαστές για να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις συμμόρφωσης και πετυχαίνει έτσι την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των συγκεκριμένων επιχειρήσεων. **Η πρακτική αυτή έχει περισσότερο ρόλο στήριξης των επιχειρήσεων και λιγότερο ελεγκτικό ή επιβολής μέτρων ρόλο.** Η παροχή υποστήριξης βεβαίως υπαγορεύεται από τα αποτελέσματα των ελέγχων και εν γένει της τήρησης της αναγκαίας τεκμηρίωσης και των απαιτούμενων μέτρων αξιολόγησης της συμμόρφωσης.
- ✓ **Εισάγεται επιπρόσθετα το μέτρο της προσωρινής δέσμευσης δυνάμει του οποίου δίνεται η δυνατότητα στα όργανα ελέγχου να παρεμβαίνουν άμεσα κατά τον επιτόπιο έλεγχο για προϊόντα που ενδέχεται να παρουσιάζουν κίνδυνο, δεσμεύοντάς τα προσωρινά μέχρι την διεξαγωγή των ελέγχων και την οριστική τους συμμόρφωση.** Το παραπάνω μέτρο εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις εντοπισμού, κατά τον επιτόπιο έλεγχο, προϊόντων που έχουν κοινοποιηθεί στην αρχή εποπτείας αγοράς μέσω του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ταχείας Ανταλλαγής Πληροφοριών (RAPEX) ή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφόρησης και Επικοινωνίας για την Εποπτεία Αγοράς (ICSMS), ή για τα οποία έχουν κοινοποιηθεί στην αρχή εποπτείας αγοράς εκτελεστικές περιοριστικές αποφάσεις της Επιτροπής στο πλαίσιο της ρήτρας διασφάλισης.
- ✓ Θεσμοθετείται η σύναψη έγγραφων συμφωνιών μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών εποπτείας της αγοράς με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, κυρίως στα θέματα χρήσης σύγχρονων εργαλείων, όπως της εκτίμησης κινδύνου και της δημιουργίας προφίλ επικινδυνότητας για ορισμένα προϊόντα, για την καλύτερη στόχευση των ελέγχων.
- ✓ Θεσμοθετείται σύστημα διαχείρισης καταγγελιών βάσει εκτίμησης επικινδυνότητας.
- ✓ Θεσμοθετείται η ανάπτυξη και επέκταση σε άλλα προϊόντα και τομείς του υφιστάμενου ΟΠΣ.
- ✓ Προτείνεται η εκπαίδευση και κατάρτιση των επιθεωρητών του μητρώου και των υπαλλήλων των Διευθύνσεων Ανάπτυξης σε θέματα εποπτείας και απαιτήσεων συμμόρφωσης της τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας.

δ) Αναμενόμενα οφέλη του νέου συστήματος

Το προτεινόμενο σύστημα εποπτείας της αγοράς βιομηχανικών προϊόντων θα απλουστεύσει και θα καταστήσει πιο ενιαίους τους κανόνες εποπτείας, θα τυποποιήσει τις διαδικασίες για την εποπτεία της αγοράς και θα συντονίσει και θα παρακολουθεί καλύτερα τις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς. Με το προτεινόμενο θεσμικό πλαίσιο εποπτείας αγοράς αποφεύγονται αδικαιολόγητες επικαλύψεις και **αυξάνεται η ασφάλεια δικαίου για τους οικονομικούς φορείς**, εξασφαλίζονται **συνθήκες ισότιμου ανταγωνισμού** για τις επιχειρήσεις και γενικότερα βοηθά αποτελεσματικότερα στην επίτευξη των στόχων της εποπτείας αγοράς.

Πέραν της αναμόρφωσης του συστήματος εποπτείας της αγοράς θεωρείται παράλληλα απαραίτητη η αναβάθμιση και συμπλήρωση των υφισταμένων ελληνικών εργαστηρίων δοκιμών και ελέγχων για την παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών δοκιμών, αναλύσεων, διακριβώσεων και ελέγχων των βιομηχανικών προϊόντων μέσω σχετικής χρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: Θέματα αρμοδιότητας άλλων Φορέων

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΕΜΠΟΔΙΩΝ

γ) Πτώχευση (2^η ευκαιρία) – υπερχρεωμένες επιχειρήσεις

Τα στοιχεία που έχουμε από την Ε.Ε. συνηγορούν προς την αντίληψη αυτή. Μόλις το 4-6% των πτωχεύσεων είναι δόλιες, ενώ οι επιχειρηματίες που επανεκκινούν δημιουργούν πιο βιώσιμες επιχειρήσεις σε σχέση με τους νέους επιχειρηματίες.

Παράλληλα, δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα σε διαδικασίες και συστήματα που δημιουργούνται και αποσκοπούν στην πρόληψη. Σε αρκετές χώρες έχουν αναπτυχθεί συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης των επιχειρήσεων (early warning system), ώστε οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσκολίες είτε να προχωρούν στις απαραίτητες αλλαγές στην επιχειρηματική τους λειτουργία, είτε να κλείνουν έγκαιρα, πριν δηλαδή η διαδικασία αυτή γίνει δύσκολα διαχειρίσιμη και με σοβαρές επιπτώσεις τόσο για τον ίδιο τον επιχειρηματία όσο και για το επιχειρηματικό του μικρο-περιβάλλον (εργαζόμενους, προμηθευτές, τράπεζες, δημόσια ταμεία, εγγυητές κλπ.).

Στην Ελλάδα είναι ο πολύ μικρός αριθμός επιχειρήσεων που βρίσκονται σε διαδικασίες πτώχευσης διαχρονικά. Χαρακτηριστικό είναι ότι καταγράφονται λιγότερες πτωχεύσεις σε σύγκριση ακόμα και με το Λουξεμβούργο που είναι μια πολύ μικρή χώρα με πολύ λίγες επιχειρήσεις σε σχέση με την δική μας.

Σημειώνεται, επίσης, ότι στην Ελλάδα υπάρχει αναντιστοιχία, σε σύγκριση με άλλες χώρες, σχετικά με την εξέλιξη του αριθμού των επιχειρήσεων και των πτωχεύσεων. Όσο δηλαδή αυξάνεται ο αριθμός των επιχειρήσεων μειώνονται οι πτωχεύσεις και αντίστροφα. Η σχέση αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένδειξη για την κατάσταση ανάπτυξης, στασιμότητας ή συρρίκνωσης που βρίσκεται η πραγματική οικονομία σε μια χώρα. Για παράδειγμα, στην Πορτογαλία έχουμε μείωση των επιχειρήσεων την περίοδο 2008-2013 και αντίστοιχα αύξηση των πτωχεύσεων, ενώ από το 2013 και μετά παρατηρείται η αντίστροφη κατάσταση. Στην χώρα μας ενώ έχουμε συντριπτική μείωση των επιχειρήσεων δεν έχουμε αντίστοιχα μια ανάλογη αύξηση των πτωχεύσεων αλλά μια ουσιαστικά στάσιμη κατάσταση στο πεδίο αυτό.

Αυτό δείχνει μια δυσκολία ή/και άρνηση των επιχειρηματιών να κάνουν χρήση του θεσμικού πλαισίου περί πτωχεύσεων στην χώρα μας. Οι πιθανολογούμενοι λόγοι είναι πολλοί. Ενδεικτικά αναφέρουμε την πολυπλοκότητα των διαδικασιών, τη μακρά περίοδο αναμονής των δικαστικών αποφάσεων, τις ελάχιστες περιπτώσεις που τελικά δικαιώνονται, το κοινωνικό στίγμα, την έλλειψη ρυθμίσεων, αναγνώρισης και χρηματοδότησης για 2^η ευκαιρία, την έλλειψη ενημέρωσης και εκπαίδευσης. Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι ενώ ο πτωχευτικός κώδικας άλλαξε το 2007 (Ν.3588/2007) ώστε να διευκολύνει περισσότερο τους πτωχευμένους επιχειρηματίες, εντούτοις οι πτωχεύσεις μειώθηκαν από το 2008 και μετά εν μέσω κρίσης, σε σύγκριση με τον αριθμό των πτωχεύσεων πριν από το 2007.

Με τον Ν. 4336/2015 επέρχονται τροποποιήσεις στο πτωχευτικό δίκαιο. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη διεύρυνση πεδίου εφαρμογής των επιχειρήσεων που μπορούν να προσφύγουν στη δικαστική προστασία, τον χρονικό προσδιορισμό πλήρους απαλλαγής του μη δόλια πτωχεύσαντα από τα χρέη του. Φαίνεται ότι θα υπάρξουν βελτιώσεις στον πτωχευτικό κώδικα, μέσα από την ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή που έχει συσταθεί για την επεξεργασία και κατάρτιση σχεδίου νόμου για την αναμόρφωση του πτωχευτικού δικαίου που αναμένεται να ολοκληρώσει τις εργασίες της τον Ιούνιο του 2016. Ωστόσο παραμένει το ερώτημα πόσο λειτουργική θα είναι η εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου.

Επίσης πολύ σημαντικό πρόβλημα στο ίδιο πεδίο είναι τα «κόκκινα δάνεια» των επιχειρήσεων. Σύμφωνα με στοιχεία της ΤτΕ, αλλά και δεδομένα από ειδικές μελέτες που έχουν εκπονήσει φορείς της αγοράς, τα κόκκινα δάνεια των μικρών επιχειρήσεων ανέρχονται στα 18-20 δις. Με την οικονομική ύφεση να παραμένει, οι επισφάλειες αναμένεται να αυξηθούν και ενδεχομένως να επιδεινώσουν την αρχική εικόνα.

στ) Ευθύνη διοικούντων νομικά πρόσωπα και μετόχων

Επίσης, στην παρ. 2 του άρθρου 31 του νόμου 4321/2015 ορίζεται ότι κατά τη διάλυση νομικού προσώπου ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με το νομικό πρόσωπο για την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων, ακόμα και οι μέτοχοι ή εταίροι των κεφαλαιουχικών εταιριών με ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον 10%. Επίσης και κάθε πρόσωπο που υπήρξε μέτοχος ή εταίρος με ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον 10% ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα για την καταβολή των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, προσθετών τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων, που δημιουργήθηκαν κατά τη χρονική περίοδο που έφερε την ιδιότητα του μετόχου ή εταίρου. Η διάταξη δεν ισχύει για εταιρίες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών ή σε χρηματιστήριο άλλου κράτους-μέλους της ΕΕ.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του νόμου 3016/2002 «Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από εκτελεστικά και μη εκτελεστικά μέλη. Εκτελεστικά μέλη θεωρούνται αυτά που απασχολούνται με τα καθημερινά θέματα διοίκησης της εταιρείας, ενώ μη εκτελεστικά τα επιφορτισμένα με την προαγωγή όλων των εταιρικών ζητημάτων». Όπως προκύπτει από την ανωτέρω διάταξη, την ευθύνη για τη διοίκηση και τη διαχείριση των εισηγμένων εταιριών, φέρουν αποκλειστικά και μόνο τα εκτελεστικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τα οποία ορίζονται ρητώς από αυτό και τα οποία ασκούν πράξεις διοίκησης, διαχείρισης, εκπροσώπησης και δέσμευσης της εκάστοτε εταιρείας. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι τα ανεξάρτητα μη εκτελεστικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν ασκούν καμία διαχειριστική πράξη της εταιρείας, θα έπρεπε να διαφοροποιείται η ποινική ευθύνη και η αντιμετώπισή τους από εκείνη των εκτελεστικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και να μην εμπίπτουν στη διαδικασία του αυτοφώρου, στα πλαίσια την ενθάρρυνσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, όπως ισχύει και σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη.